

Nederlandse Vereniging
voor Parodontologie

nvvp

paro.

75

Ter ere van haar 75-jarig jubileum wilde de Nederlandse Vereniging voor Parodontologie een karakterschets van de vereniging laten maken, met terugblikken op het verleden en een beeld van de vereniging anno nu. En waar in 1986 nog het jubileumboek 'Parodontologie in beweging' werd uitgegeven, samengesteld door wijlen professor Dick Veldkamp, koos het bestuur dit keer voor een overzicht in een hedendaagse vorm. Het resultaat heeft u in handen: het 'Glossy' magazine 'PARO•75'.

Aan ondergetekenden werd gevraagd om dit magazine te ontwikkelen en zij hebben daar met veel enthousiasme gehoor aan gegeven. Dit leidde tot diverse uiterst plezierige redactievergaderingen en, zonder uitzondering, positieve reacties van iedereen die we om zijn of haar medewerking vroegen. Een woord van dank is dan ook beslist op z'n plaats: aan alle geïnterviewden en auteurs, overige medewerkers die ons van waardevolle informatie voorzagen en niet in de laatste plaats het NVvP-bestuur, dat ons vol vertrouwen 'carte blanche' gaf om deze mooie klus te klaren.

Wij hopen dat u met deze paro•75 een goede indruk krijgt van de 75-jarige NVvP in al haar facetten.

Nico Corba, Jan Tromp, Ali Woltman, Aat Doek, Sacha Eikenboom.

Deze exclusieve jubileumuitgave verscheen op 16 mei 2011. Het eerste exemplaar werd in hotel Américain in Amsterdam aangeboden aan het NVvP-bestuur. Dit gebeurde op exact dezelfde datum en locatie als waar in 1936 de oprichtingsvergadering van de vereniging plaatsvond. Daarna is dit magazine verspreid onder alle in Nederland werkzame tandartsen, mondhygiënist en vele betrokkenen in de Nederlandse tandheelkundige gezondheidszorg.

Colofon

Redactie: Nico Corba • Jan Tromp • Ali Woltman

Teksten: SACHA tekst & pr, Sacha Eikenboom

Vormgeving: Aat Doek

Fotografie: Harry Cock

Druk en afwerking: Drukkerij Multicopy Assen / Stronkhorst Van der Esch Embe Groningen

Oplage: 11.000

ISSN nummer 1568-4237

Nederlandse Vereniging
voor Parodontologie

nvvp

Postbus 34
1633 ZG Avenhorn
Telefoon: 0229 540 148
Email: info@nvvp.org
www.nvvp.org

Inhoud

Infobesitas 3

We hebben regelmatig felle
discussies gevoerd 5

Hoe een pap een parodontoloog
werd 8

Trots op de kleppermannen 10

Van kleppermannen tot sectie 13

Zo werkt de NVvP nu! 14

Hier is de NVvP trots op! 17

Regalia 18

Ontwikkelingen in de
parodontologie 1986 - 2011 22

Het Consilium Parodontologicum 24

10 vragen over het paroprotocol 28

Opleiden tot competente experts in
de parodontologie 30

Hart- en vaatziekten en parodontitis:
genetisch gelinkt? 32

Het is prettig samenwerken met de
NVvP 35

Inspirerend . . 36

Synergie Oral B® 45

Basisinzichten houden altijd hun
relevantie 46

NVvP onderzoeksprijs 49

NVvP preventieprijs 51

Preventie blijft voorop staan 52

Achter de schermen 54

Synergie Zendium 57

Dankzij donaties méér kennis en
kunde verspreiden 58

Je eigen tanden zijn zo gek
nog niet 60

Synergie Dentaïd 62

Alle parodontologen in
Nederland 63

Van harte gefeliciteerd 64

Krachten bundelen en
verder kijken 66

Dia's kijken van toen 68

Hollandse avonden 71

Synergie Gaba 72

NVvP Congressen 1991 - 2011 73

Tot slot 74

Infobesitas

Het valt niet mee om een overzicht te maken van de laatste 75 jaar van de Nederlandse Vereniging voor Parodontologie. Eenmaal op zoek borrelen er via allerlei kanalen details, anekdotes, feiten, trivia en wetenswaardigheden omhoog. Er is een stortvloed aan informatie. Door deze niet aflatende stroom van data bestaat er een kans op vermoeidheid, op slaapttekort, op concentratieproblemen en dat je hersenen continu blijven doormalen. Infobesitas.

Wat doe je dan met deze kennis, wanneer je als jubilerende wetenschappelijke vereniging een bijzonder lustrum wilt markeren met een beschouwend cadeau? Een feitelijk wetenschappelijk naslagwerk is nuttig, maar belandt meestal in de boekenkast waarna het zelden of nooit meer wordt gelezen. Terwijl het cadeau toch als doel heeft om zo veel mogelijk mensen te betrekken bij de parodontologie; van een bladerende patiënt in een wachtkamer tot een doorgewinterde wetenschapper op een universiteit.

Daarom is er gekozen voor dit magazine met een afgewogen mix van wetenschappelijke artikelen en luchtige rubrieken. Vakgenoten vertellen over de geschiedenis van de NVvP én de parodontologie. Het paroprotocol komt aan bod, evenals de werkwijze van het Consilium Parodontologicum. Natuurlijk is er ook aandacht voor implantologie en de relatie tussen algemene gezondheid en parodontologie. Het geheel is pakkend geschreven, strak vormgegeven en omlijst door stijlvolle fotografie.

Laat je smartphone liggen en check PARO•75, het fullcolour jubileummagazine ter ere van het 75-jarig bestaan van de Nederlandse Vereniging voor Parodontologie!

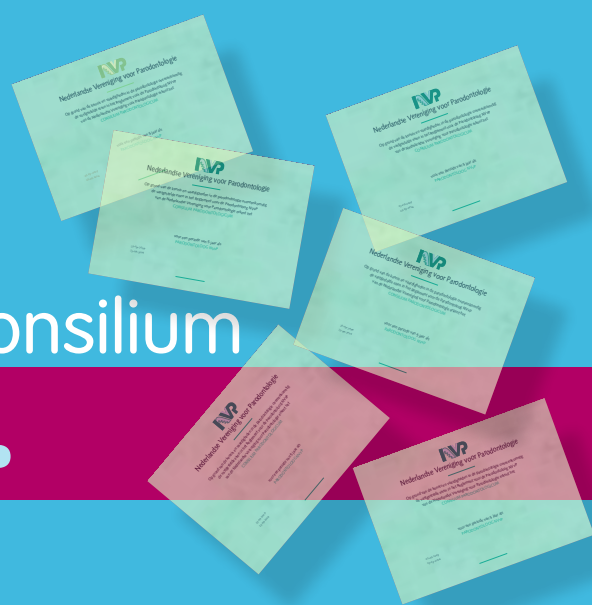
Paul Sipos, voorzitter NVvP

We hebben regelmatig
discussies gevoerd

felle
5

Hoe een pap
8 een parodontoloog werd

Garantie voor kwaliteit. Het Consilium

24

10 vragen over het paroprotocol

28

Preventie blijft voorop staan

52

Op zaterdagavond 16 mei 1936 vond in hotel Américain in Amsterdam de oprichtingsvergadering plaats van de Nederlandse ARPA: de 'Association pour les Recherches sur la Paradentose'. Twaalf tandartsen die zich voor het lidmaatschap hadden aangemeld, waren aanwezig, evenals afvaardigingen van diverse Nederlandse wetenschappelijke tandheelkundige verenigingen en instanties. Besloten werd om éénmaal per jaar een vergadering te beleggen, terwijl de contributie werd vastgesteld op fl. 2,50 per jaar.

We hebben regelmatig

felle discussies gevoerd

Vijfenzeventig jaar later is de NVvP één van de grootste wetenschappelijke verenigingen van ons land. Met ruim 2000 leden, een instituut parodontoloog dat staat als een huis en een geschiedenis om trots op te zijn. Hoe is de vereniging geworden tot wat ze nu is? Daarover praten emeritus hoogleraar klinische parodontologie prof. dr. Ubele van der Velden, algemeen practicus Jos van den Heuvel en parodontoloog dr. Jan Tromp.

'Zorg dat je goed bent'

"De vereniging begon met enkele leden en bleef jarenlang een kleine club. Pas in de jaren zeventig kwam hier verandering in," opent Ubele van der Velden het gesprek. "De vereniging had toen nog een structuur waarbij de gekozen voorzitter één jaar in functie bleef. Zijn belangrijkste taak was het organiseren van een congres per jaar. Met zo'n wisselende voorzitter heeft een vereniging echter nauwelijks een eigen gezicht." "Dus besloten wij, toen we eind jaren zeventig tot het bestuur toetraden, om de structuur zodanig te veranderen dat met name de voorzitter meerdere jaren in functie kon zijn," vult Jos van den Heuvel aan.

“Daarmee kon de voorzitter zich ook méér richten op het maken van lange termijn beleid. Die nieuwe structuur vormde dus eigenlijk de basis om verder te kunnen groeien,” stelt Jan Tromp. “Er gebeurde maatschappelijk gezien ook heel veel waar we als vereniging op moesten inspelen.” “En wij waren een stel jonge honden, die van prof. dr. Leo Coppes de gelegenheid kregen om de eigen belangstelling voor parodontologie verder uit te werken en te ontwikkelen,” verklaart Jos van den Heuvel. Ubele van der Velden: “Coppes zei altijd: ‘er zijn al genoeg mensen met weinig parodontale kennis afgestudeerd, daar kunnen er nog best een paar bij. Zorgen jullie er maar voor dat je goed wordt’. Een mooie opdracht.”

Sfeerbeeld

Het gesprek tussen deze drie vakgenoten verloopt geanimeerd en is gelardeerd met talloze interessante feiten. Het geheugen van de heren is bewonderenswaardig. Jos van den Heuvel heeft zelfs dertig jaar oude naslagwerken meegebracht. Zo ontstaat al snel het beeld van de sfeer waarin de gebeurtenissen zich voltrokken en de nieuwe uitdagingen waarvoor de NVvP-besturen zich telkens geplaatt zagen. De NVvP moest uitgebouwd worden tot een sterke wetenschappelijke vereniging voor vakgenoten, die tevens een krachtige gesprekspartner zou worden richting overheid, NMT en zorgverzekeraars.

Prof. dr. Ubele van der Velden

Dr. Jan Tromp

Jos van den Heuvel

‘En wij waren een stel jonge honden, die van prof. dr. Leo Coppes de gelegenheid kregen om de eigen belangstelling voor parodontologie verder uit te werken en te ontwikkelen’

Anderzijds was er het toenemende maatschappelijke belang, waarbij het publiek geïnformeerd moest gaan worden over parodontale problematiek en het voorkomen/behandelen daarvan.

Rijke universiteiten

Jos van den Heuvel: “Je moet je voorstellen in welke tijd we verkeerden. Er vond bijvoorbeeld een democratiseringsgolf plaats; de Wet Universitaire Bestuurshervorming werd van kracht en daarbij moesten universiteiten zich dienstbaar maken aan de samenleving.” “Universiteiten waren toen ook nog rijk: wij (UVA) hadden twee fulltime formatieplaatsen beschikbaar, bedoeld voor maatschappelijke dienstverlening. Er waren vijf faculteiten parodontologie, met ieder minstens zes medewerkers. De mensen die zich bezighielden met de parodontologie, werkten bovendien bijna allemaal op de universiteiten,” legt Ubele van der Velden uit. “Alle NVvP-congressen bijvoorbeeld werden binnen de universiteiten georganiseerd, dat kostte vrijwel niets: de zalen waren gratis, wij verzorgden zelf lezingen of nodigden buitenlandse sprekers uit die daar niets voor vroegen behalve reis- en verblijfskosten. Dit kon via de contributies worden betaald. Deelnemers hoefden alleen maar fl. 2,50 te betalen voor een broodje.”

Keihard werken

“Er lag ongeloofelijk veel werk, de maatschappelijke impact van parodontologie moest breed worden neergezet, richting collega’s én naar de patiënten. We zijn gewoon keihard aan de slag gegaan”, vervolgt Jos van den Heuvel. “Er moest bij- en nascholing komen, contacten moesten worden gelegd, het draagvlak diende te

worden verbreed. De NVvP had een paar honderd leden, maar het werk kwam op een kleine groep mensen in het bestuur neer. Om al dat werk te verdelen, werden er commissies opgericht. Er werden paro A, B C, en D cursussen ontwikkeld, een ledenwerfactie werd gestart en tegelijkertijd dachten we intern na over de manier waarop het instituut parodontoloog gestalte moest krijgen. Dat bracht felle discussies met zich mee. Velen keken mee en vroegen zich af of zij zelf wel in het te ontwikkelen profiel zouden passen. Collegae waren ook bang voor aparte tarieven. De NMT gaf eveneens aardig wat tegengas tegen dit nieuwe initiatief, uit vrees dat we het vak tandarts zouden ‘uitkleden’.” Ubele van der Velden: “En dat terwijl wij streefden naar naamsvermelding in de NMT-gids van collegae met speciale parodontale deskundigheid. Er moest heel wat wantrouwen worden weggehaald, de algemeen practici moesten er van op aan kunnen dat zij hun patiënten in vertrouwen konden verwijzen.”

Jos van den Heuvel: “Daar hebben we in het begin veel aandacht aan besteed. Maar alle wantrouwen heeft ons er niet van weerhouden om standvastig verder te werken aan de totstandkoming van de parodontoog.”

Plaquetunnel bij V&D

Voor het publiek kwamen er grootscheepse voorlichtingscampagnes, compleet met brochures en filmpjes. Er kwam zelfs een heuse ‘plaquetunnel’ bij V&D, een grote stand waar mensen allerlei voorlichting konden krijgen. Al met al kwam de parodontologie steeds meer in de belangstelling te staan. Jan Tromp: “Wat eveneens meespeelde, was het feit dat er opleidingen tandheelkunde gesloten werden. De NVvP nam toen veel van de universitaire taak over om de interesse voor de parodontologie te vergroten. Ook dat droeg bij aan de groei van de vereniging.” “Want ondertussen deden we ook flink aan ledenwerving, o.a. onder de laatstejaars studenten tandheelkunde,” vult Ubele van der Velden aan. “Zo groeide de NVvP snel van 400 naar 2000 leden.”

Terug naar de roots

In vrij korte tijd ontwikkelde de NVvP zich tot een krachtige wetenschappelijke vereniging. En nog altijd verzetten de bestuurs- en commissieleden bergen werk. Er werd een

MIJLPALEN in de NVvP geschiedenis

16 mei 1936

Oprichtingsvergadering van de Nederlandse afdeling van de ARPA-Internationale (l'Association pour les Recherches sur la Paradenitose).

11 maart 1972

De internationale ARPA wordt ontbonden, de Nederlandse ARPA krijgt de nieuwe naam ‘Nederlandse Vereniging voor Parodontologie’ (NVvP).

24 februari 1973

De NVvP ondersteunt het Journal of Clinical Periodontology (JCP). Een NVvP-afgevaardigde wordt als ‘associate editor’ in de board van dit tijdschrift opgenomen.

16 februari 1974

Dankzij een statutenwijziging kunnen mondhygiënist buitengewoon NVvP-lid worden.

22-23 april 1976

Lustrumcongres 40-jarig bestaan.

10 november 1987

De oprichting van het instituut tandarts-parodontoloog wordt door de ALV bekrachtigd.

12 december 1991

De NVvP neemt, samen met de Belgische-, Britse-, Duitse-, Franse-, Ierse-, Italiaanse-, Portugese-, Scandinavische- en Zwitserse verenigingen voor parodontologie, het initiatief tot de oprichting van de EFP.

1 januari 1998

Introductie van het paroprotocol en de DPSI.

14 november 2003

Door wijziging in de Statuten kunnen mondhygiënist nu ook kiezen voor een “gewoon” lidmaatschap.

19 mei 2006

Benoeming en installatie eerste leden van verdienste.

16 november 2007

Marion T. Seuntjens is eerste bestuurslid mondhygiënist.

parodontoloog gecreëerd met duidelijke opleidingseisen, de postgraduate opleiding werd ontwikkeld, de DPSI en het paroprotocol kwamen tot stand. Internationaal werd bijgedragen aan de ontwikkeling van de EFP en voor het publiek kwam er allerhande voorlichtingsmateriaal tot stand.

De vereniging vormde een voorbeeld voor andere differentiaties binnen de tandheelkunde. En inmiddels is de NVvP stevig verankerd in de tandheelkundige maatschappij. Bieden deze lauweren voldoende mogelijkheid om op te rusten?

Jos van den Heuvel: “Ik denk het niet. Ten opzichte van toen zijn er veel tandheelkundige specialismen bijgekomen die eveneens de aandacht van de algemeen practicus vragen. Ofwel: de nieuwigheid is een beetje van de parodontologie af.”

Ubele van der Velden: “Probleem is ook dat het steeds moeilijker wordt om vrijwilligers te vinden die voor de vereniging de handen uit de mouwen willen steken.”

Jan Tromp: “De vereniging moet terug naar haar roots, haar wetenschappelijke karakter benadrukken en zo de NVvP extra aantrekkelijk maken voor degenen die dagelijks in de praktijk met parodontologie te maken hebben. Dat is de uitdaging waar de NVvP nu voor staat.”

Ubele van der Velden: “Want er ligt wel degelijk een flinke toekomst voor de vereniging. De link tussen parodontologie en algemene gezondheid wordt steeds duidelijker. De parodontologie gaat daarin een voortrekkersrol vervullen. Er is kortom nog genoeg te doen voor de NVvP.”

PROF. DR. UBELE VAN DER VELDEN is emeritus hoogleraar klinische parodontologie en directeur van de opleiding tot parodontoloog van het ACTA. Hij maakte van 1976 tot 1986 deel uit van het NVvP-bestuur en was van 1987 tot 2009 lid van het Consilium Parodontologicum van de NVvP. Daarnaast is hij mede-oprichter van de European Federation of Periodontology (EFP), een samenwerkingsverband tussen de wetenschappelijke verenigingen voor parodontologie van de diverse Europese landen. Hij was van 1991- 2009 de NVvP-vertegenwoordiger bij de EFP en is van 1994 tot heden voorzitter van de Postgraduate Education Committee van de EFP.

JOS VAN DEN HEUVEL is algemeen practicus en heeft ervaring in onderwijs aan tandartsen en mondhygiënist, als onderzoeker gezondheidszorg en als beleidsadviseur voor de overheid. Hij heeft gefungeerd als tandheelkundig adviseur van de NZa en is nu tandheelkundig adviseur van de Dienst Justitiële Inrichtingen. Van den Heuvel was van 1976 tot 1982 voorzitter en lid van het NVvP-bestuur.

DR. JAN TROMP is parodontoloog (Parodontologie Praktijk Groningen) en was van 1980 tot 1990 lid van het NVvP-bestuur. Sinds 1998 is hij lid van het Consilium Parodontologicum, sinds voorjaar 2011 in de functie van voorzitter. Van 1998 tot 2003 was hij tevens hoofdredacteur van de NVvP-Nieuwsbrief.

HISTORIE

Hoe een pap een

parodontoloog werd

We schrijven 1978: de vijf afdelingen parodontologie van de Nederlandse universiteiten hebben plannen om een specialist op het gebied van de parodontologie in het leven te roepen. Geen specialist in de traditionele zin des woords, maar een PAP: parodontoloog algemeen practicus. Jan Jansen, parodontoloog van het eerste uur, en Taco Pilot, destijds hoogleraar parodontologie in Groningen, over de geschiedenis van de parodontoloog: “We hebben wel wat gevoeligheden moeten overwinnen.”

“Het begon feitelijk allemaal in 1978. Tijdens het interfacultair overleg parodontologie onderzochten de medewerkers van de vijf faculteiten wat er mogelijk was op het gebied van regulier onderwijs en postacademisch onderwijs. Daaruit bleek een duidelijke behoefte aan parodontale zorgverlening op specialistisch niveau buiten de universiteiten. Met dat idee is de Nederlandse Vereniging voor Parodontologie aan de slag gegaan en werd de parodontoloog vorm gegeven. Het moest immers een instituut zijn dat gedragen werd door de wetenschappelijke vereniging.”

Geen specialist ‘oude stijl’

Aan het woord is Jan Jansen, thans parodontoloog in de Parodontologie Praktijk Zwolle en één van de grondleggers van het instituut parodontoloog. Samen met Taco Pilot, hoogleraar parodontologie en mede-voorvechter van het eerste uur, blikt hij terug op die woelige eerste jaren. Beiden hadden, met vele anderen, van 1979 tot 1989 zitting in allerlei voorbereidingscommissies van de NVvP. “We waren het er met z’n allen over eens: het was beslist niet de bedoeling dat er een specialist ‘oude stijl’ in het leven zou worden geroepen”, legt Jan uit. “Dat was op dat moment een stap te ver,” beaamt Taco Pilot.

“De specialist ‘oude stijl’ zou zich immers moeten beperken tot een klein deelgebied, waardoor er weinig binding met de algemene tandheelkundige praktijk zou zijn,” vult Jan Jansen aan. “En juist die binding is zo belangrijk voor een optimale samenwerking tussen de specialist in de parodontologie en de algemeen practicus. De specialist die wij voor ogen hadden, moest weten waar de algemeen practicus behoefte aan heeft. Dus besloten we om ons hard te maken voor een gedifferentieerde vorm van tandheelkunde, een parodontoloog algemeen practicus. PAP werd de term die wij in het papieren stadium gingen hanteren.”

Koudwatervrees

De ontwikkeling van de PAP diende uiterst behoedzaam gestalte te krijgen. Jan Jansen: “De kwestie bleek namelijk gevoelig te liggen bij de algemeen practici. Het ging toch om enkele vakgenoten die zich wilden ontwikkelen tot parodontologen en dat leidde tot de nodige argwaan. Die gevoeligheden hebben we wel moeten overwinnen. Het was ook wel dubbel, zelfs lastig: het waren immers vooral de mensen aan de universiteit die zich toen met parodontologie bezighielden, potentiële parodontologen die echter nog geen klinische setting hadden. Enerzijds hielden we ons bezig met het ontwikkelen van een instituut en tegelijkertijd opteeden we zelf ook voor die functie. Dat gaf wel koudwatervrees, ja.” “Maar juist doordat de zaken zo zorgvuldig ter hand werden genomen, kwam het uiteindelijk met die gevoeligheden toch goed,” stelt Taco Pilot. “Er is een relatief lange voorbereidingstijd geweest en alles werd gedetailleerd vastgelegd. Dit mondde uit in de reglementen voor de Tandarts-Parodontoloog en het Consilium. Die goede voorbereiding is nuttig geweest, uiteindelijk werd het instituut goed geaccepteerd. Niet alleen door de leden van de NVvP, maar ook door de beroepsorganisaties zoals de NMT en de NVM.”

Geen haalbare kaart

De eersten die als PAP aan de slag gingen, combineerden dit nog met hun werkzaamheden als algemeen practicus. De term PAP werd toen al snel omgedoopt tot tandarts-parodontoloog. Na verloop van tijd bleek echter dat die combinatie geen haalbare kaart was. Taco Pilot: “Dat besef groeide in de praktijk. Als algemeen practicus verwijs je niet graag naar een parodontoloog die in dezelfde praktijk tevens als algemeen practicus werkt. Een gespecialiseerde of gedifferentieerde tandarts wordt sneller geaccepteerd, zo leert de ervaring.”

“En dus hanteren we nu de aanduiding ‘Parodontoloog-NVvP’”, vult Jan Jansen aan. “Deze term is voortgekomen uit de discussie over de parodontoloog die enkele jaren geleden in Europees verband gevoerd werd. Deze term duidt op een parodontologisch specialist die geen algemeen practicus is, maar wel over de benodigde kennis en ervaring in de algemene praktijk beschikt. Bovendien bevinden we ons in een veld met meerdere gedifferentieerde tandartsen, dus duidelijkheid is meer dan wenselijk. En, ook niet onbelangrijk, de term ‘dentist-periodontist’ is internationaal gezien niet hanteerbaar.”

Zonder dreiging

De aanduiding voor het beroep voldoet dus. Geldt dat ook voor het specialisme zelf zoals dat nu functioneert? Beide heren antwoorden met een volmondig ‘ja’. Taco Pilot: “De Nederlandse parodontoloog is een absoluut voorbeeld voor andere landen. Aspecten als een goed protocol, erkenning die in duur beperkt is met visitaties om de vijf jaar en een goede driejarige fulltime opleiding voor nieuwe mensen vormen de kracht van dit instituut.” Jan Jansen: “Dat geldt ook voor het feit dat de parodontoloog werkt zonder bedreigend te zijn voor zijn verwijzers, de mondhygiënist of tandarts. Je werkt er samen aan om de patiënten parodontaal gezond te houden, ieder vanuit zijn of haar eigen kennisgebied. Het vak is alom geaccepteerd door de professie en patiënten. En dat is precies zoals we het voor ogen hadden, destijds in 1978.”

TACO PILOT

was hoogleraar parodontologie aan de Rijksuniversiteit van Groningen en van 1987 tot 1989 de eerste voorzitter van het Consilium Parodontologicum. Na zijn vertrek van de Rijksuniversiteit werkte hij jarenlang voor de WHO. Momenteel geniet hij van zijn ‘vrije’ jaren.

JAN JANSEN

was van 1973 tot 1987 verbonden aan de afdeling parodontologie van de Rijksuniversiteit Groningen en werkte van 1983 tot 1988 bij de eerste parodontologiepraktijk van Nederland (Parodontologie Praktijk Groningen). In 1989 was hij mede-oprichter van de Parodontologie Praktijk Zwolle.

Trots op de Kleppermannen

‘Als pionier moet je je door niets laten weerhouden’, aldus oud-parodontoloog Johan van Dijk. Hij is nog altijd even vastberaden als in 1974. In dat jaar volgde hij als één van de eerste Nederlanders een graduate opleiding tot parodontoloog in Portland (USA) en besloot om bij terugkomst in Nederland eerst te promoveren en dan een parodontologiepraktijk te openen. Zijn plannen vormden de bakermat voor ‘De Kleppermannen’...

“Naast mijn werk als docent aan de universiteit Groningen had ik in Baflo een kleine algemene praktijk. In 1981 startte ik hier met een zeer beperkte parodontologiepraktijk. Al snel zag ik in dat het beter was om de parodontologie in een aparte setting te organiseren. En dus werd in 1983 samen met Jan Jansen de Parodontologie Praktijk Groningen geopend. Binnen de NVvP werd weliswaar druk aan het instituut tandarts-parodontoloog gewerkt, maar de officiële installatie daarvan kon nog wel jaren duren en zo lang wilden we niet wachten. Later kwamen Jan Tromp en Nico Corba erbij en vijf jaar later werd de Parodontologie Praktijk Zwolle geopend. Aanvankelijk ontmoetten we hierbij wel wat weerstand onder algemeen practici, maar daar hebben we ons niet door laten weerhouden. Uiteindelijk ontstond er een constructieve samenwerking, ook met de NMT.

Onze initiatieven werden al snel door anderen gevolgd, o.a. in Amsterdam, Den Haag, Arnhem en Nijmegen. Daarbij was het belangrijk dat er consensus zou komen in aanpak, organisatie en behandeling.

Dus besloot ik vakgenoten uit de parodontologie bijeen te roepen, destijds voornamelijk collega's die parodontale behandelingen op de universiteiten uitvoerden. In het interfacultair overleg van de vijf afdelingen Parodontologie hadden we al aangegeven dat er behoefte was aan een tandarts met speciale bekwaamheden op het gebied van de klinische parodontologie.

De eerste groep parodontologen kwam samen op een centrale plek in Nederland, in restaurant De Klepperman in Hoevelaken. Stel je voor: een kleine groep mensen die bevlogen met parodontologie bezig is, hetzelfde denkt en doet, maar wel afkomstig is uit verschillende universitaire bloedgroepen, die samen een nieuwe eenduidige aanpak in hun vakgebied gaan vormgeven. We moesten echt alles samen oppakken en dat hebben we gedaan. Paul Eigenhuis werd penningmeester en Camille Cammaert sr. secretaris. In een korte tijd is er ontzettend veel gebeurd: hier werd bijvoorbeeld

de basis gelegd voor het paroprotocol en de visitatiestructuur. Ook de mogelijkheid voor mondhygiënist om anesthesie te geven werd hier geïnitieerd. Aanvankelijk deden we onze werkzaamheden een beetje in het geniep, om geen publieke discussie over dit onderwerp te krijgen. Daarom werkten we met een kleine groep gelijkgestemden, zo hielden we de lijnen kort. Als pionier moet je je niet van je stuk laten brengen, we wilden persé het instituut ‘parodontoloog’ realiseren en dat is gelukt: in 1989 werden de eerste veertien parodontologen benoemd, toen nog tandarts-parodontoloog genoemd.

Bij die eerste bijeenkomst in Hoevelaken hebben we ons ‘De Kleppermannen’ genoemd. En deze naam wordt in de wandelgangen nog steeds toegekend aan parodontologen zodra zij hun erkenning door de NVvP hebben verkregen. Dat was destijds wel een beetje een Geuzennaam, ja. Maar met al onze inspanningen hebben we een prachtig resultaat bereikt en zijn we ook drempelverlagend geweest voor andere groeperingen in de tandheelkunde. Dus die Geuzennaam is er wel één om trots op te zijn.”

23-04-1977: tijdens het interfacultair overleg parodontologie (IOP) wordt de behoefte aan een tandarts met speciale bekwaamheden op het gebied van de klinische parodontologie vastgesteld.

18-06-1988: de eerste bijeenkomst van de tandarts-parodontologen in Nederland vindt plaats in restaurant De Klepperman in Hoevelaken.

17-03-1989: de eerste veertien tandarts-parodontologen worden benoemd (dat aantal werd in het najaar uitgebreid tot éénentwintig).

5-11-1993: de reglementen van de sectie Tandarts-Parodontologen van de NVvP worden aangenomen: de formalisering van de Kleppermannen is een feit.

Van links naar rechts: Jan Jansen, Hendrike van Drie en Nico Corba, oud-voorzitters van de sectie en de huidige voorzitter Laurens Tinsel.

Eén aanbeveling, een levenslange mondgezondheid.

Een Oral-B® elektrische tandenborstel aanbevelen aan uw patiënten is de beste manier om ze te helpen een betere mondgezondheid voor het leven te behouden. Dat komt omdat Oral-B® elektrische tandenborstels patiënten kunnen helpen:

- aanzienlijk meer plaque te verwijderen*
- gingivitis te verminderen
- een beter poetsgedrag te ontwikkelen
- bij het reinigen van glazuur, tandvlees en implantaten

#1 Oral-B® Meest Aanbevolen Merk van Elektrische Tandborstels door Tandartsen Wereldwijd

Bezoek de website oralb.com voor meer informatie.

De verzorging voortzetten die begint in uw praktijk

Laurens Tinsel: 'Wij voelen ons wel degelijk onderdeel van de NVvP'.

Van Kleppermannen tot Sectie

Het relaas van Johan van Dijk op de vorige pagina's belichtte de ontstaansgeschiedenis van de sectie parodontologen in Nederland. Gedurende lange tijd vormden deze 'Kleppermannen' een onderdeel binnen de NVvP. Maar gaandeweg groeide de behoefte aan een zelfstandige setting en werd de 'Vereniging Sectie Parodontologen van de Nederlandse Vereniging voor Parodontologie' opgericht.

"Het oprichten van een aparte vereniging was eigenlijk een logisch gevolg van de ontwikkelingen die de parodontologen binnen de NVvP hebben doorgemaakt. De sectie parodontologen had binnen de NVvP al jaren een eigen financiële begroting, penningmeester, secretariaat en secretaris. De inkomsten van de sectie worden namelijk geheel gedragen door de parodontologen en gaan dus buiten de NVvP om. We kregen steeds meer de behoefte om zelfstandig naar buiten te kunnen treden en besluiten te kunnen nemen," aldus Laurens Tinsel, parodontoog erkend door de NVvP en voorzitter van de 'Vereniging Sectie Parodontologen NVvP'. "Daar waar de NVvP zich positioneert als wetenschappelijk organisatie van tandheelkundige zorgverleners én de tandarts-algemeen practicus, de mondhygiënist en de parodontoloog ondersteunt in het verkrijgen van kennis op het gebied van parodontologie en peri-implantologie, richt de Vereniging Sectie Parodontologen NVvP zich meer op het kennisniveau, het functioneren en ook de belangen van de parodontoloog."

Betrokken maar apart

De nieuwe vereniging doet niets af aan de betrokkenheid van de parodontologen bij 'hun' NVvP: "We voelen ons wel degelijk onderdeel van de NVvP en we werken er ook nauw mee samen. We hebben veel aan de NVvP te danken en hebben daarom ook als vereniging een sponsorbijdrage geleverd aan dit jubileum-magazine. Formeel gezien zijn we echter een aparte vereniging, met eigen statuten, een huishoudelijk reglement en een eigen financiële huishouding. We komen vier keer per jaar bijeen, waarbij we intensief met elkaar inhoudelijk discussiëren over ons vak. Maar die bijeenkomsten zijn er natuurlijk ook gewoon om op een ontspannen manier de onderlinge contacten te onderhouden."

Zorgwijzers

Bij de oprichting van de sectie moest alles rond het functioneren van de parodontoloog nog worden ontwikkeld en was de blik van de sectie naar binnen gericht. Daarna ontstond een fase van naar buiten kijken. Er zijn toen binnen de sectie veel presentaties geweest over wetenschappelijke onderwerpen, zoals de relatie van parodontitis met algemene gezondheid. Sinds enige tijd is de blik weer naar binnen gericht en staat deze in het kader van het ontwikkelen van Zorgwijzers. Laurens Tinsel: "De Zorgwijzers gaan het kader vormen voor de onderlinge visitaties. Per deelgebied, bijvoorbeeld een intake of een evaluatie, is afgesproken aan welke normen moet zijn voldaan. Natuurlijk is daarbij ook sprake van bandbreedtes. De Zorgwijzers zijn op basis van bestaande literatuur in regionale groepjes ontwikkeld en in een later stadium plenair bediscussieerd. Deze discussies in de plenaire bijeenkomsten leidden tot wijzigingsvoorstellen. Uiteindelijk komen alle Zorgwijzers in aangepaste vorm nog een keer ter tafel, waarna wordt gestemd over aannemen of afwijzen. Tenslotte zullen de Nederlandse hoogleraren parodontologie de Zorgwijzers nog beoordelen op onjuistheden. Allerlei aspecten van ons vakgebied moeten er in aan de orde komen. Het ontwikkelen van dergelijke richtlijnen neemt weliswaar heel veel van onze tijd in beslag, maar komt de kwaliteit van ons vak beslist ten goede."

*t.o.v. een normale handtandenborstel

Bron: 1. Data on file, P&G.

© 2010 P&G PCW-30238

ZO werkt de nvvp nu!

'Hoe werkt de NVvP nu eigenlijk precies?' Voor het antwoord op deze vraag kun je natuurlijk volstaan met het simpelweg opsommen van bestuur plus commissies. Interessanter is het om te achterhalen wat nu eigenlijk de kracht is van al die actieve vakgenoten bij elkaar. Parodontoloog Erik Meijer, oudgediende en tevens oud-voorzitter van de vereniging, heeft daar wel een mening over: "De bevoegdheid met parodontologie vereist een bepaalde instelling. Deze zorgt ervoor dat we heel ver gaan voor ons vakgebied."

Qua verenigingsstructuur heeft de NVvP de zaken uitstekend op een rij. Er is sprake van een goed door-dachte constructie, waarbij het bestuur kan rekenen op diverse vakbekwame commissies. "Onze werkwijze is gestoeld op onze mission statements. Deze geven in kernachtige zinnen weer waar we voor staan. Combineer deze uitgangspunten met een aantal actieve, vakkundige pioniers in ons vakgebied en je snapt meteen waar de basis van onze kracht ligt." Parodontoloog Erik Meijer, oud-voorzitter van de NVvP en al jaren nauw bij de vereniging betrokken, spreekt vol enthousiasme over 'zijn' vereniging.

Intense betrokkenheid

Vakkundigheid en enthousiasme: dat zijn de kernwoorden waar het om draait bij één van de grootste wetenschappelijke verenigingen die ons land rijk is. "Het werk in de vereniging wordt gedaan door enthousiaste mensen die ook praktisch gezien actief zijn in de parodontologie," licht Meijer toe. "Neem het bestuur en de commissies: deze worden gevormd door leden die actief in de parodontologie werkzaam zijn, in praktijken en/of aan universiteiten. Mensen die hun kennis willen delen, belangeloos actief zijn en daartoe veel tijd in hun vereniging investeren. Stuk voor stuk vakgenoten met de intense betrokkenheid die de parodontologie zo eigen is. In ons vakgebied streven we er immers naar om het bereikte ook gezond te houden; we blijven dus continu gericht op evaluatie en duurzame resultaten. Deze bevoegdheid met parodontologie vereist een bepaalde instelling. Die zorgt ervoor dat we heel ver gaan voor ons vakgebied. En dat bepaalt voor een groot deel ook de kracht van de NVvP."

Beleidsadvies-commissie BAC

Dr. J.A.H. Tromp, L.O. Nelemans, Dr. L.J. van Dijk, Dr. E.G. Winkel, Mw. T.E. Vangsted, Prof. dr. B.G. Loos, J.A.C. de Kock van Leeuwen, Dr. N.H.C. Corba, L.B.G.M. Tinsel, Mw. M.E. de Wit, Dr. J. Jansen, Dr. E. Meijer

Na hun actieve voorzittersfunctie blijven de oud-voorzitters actief in de BAC. Zij kijken kritisch naar de ontwikkelingen binnen de vereniging en geven het bestuur regelmatig advies.

Sectie Parodontologen NVvP

L.B.G.M. Tinsel, M.C.A.M. van der Horst MSc., G.M. Geerligs MSc., Mw. J.M.A.G. ten Heggeler MSc.

Alle parodontologen zijn hiervan lid. De belangen, maar ook de plichten van de erkende parodontologen worden tijdens de door het sectie bestuur georganiseerde bijeenkomsten besproken.

Consilium Parodontologicum

Dr. J.A.H. Tromp, H. Hamming MSc., Prof. dr. F. Abbas, R.W.R. Steures, Dr. W.H. van Leeuwen, E.O. Veth, Prof. dr. B.G. Loos

Waakt over de erkenning en de herregistratie. Periodiek worden visitaties uitgevoerd, ondersteund door middel van vragenlijsten. Jaarlijks sturen de erkende parodontologen een verslag van hun activiteiten op.

Commissie PAO

P.M. Sipos, R.W.R. Steures

Houdt zich bezig met het inventariseren van parodontologie cursussen. Samen met de beroepsverenigingen kan worden geadviseerd op welke wijze de parodontale behandeling in de praktijk geïntegreerd kan worden, tevens houdt de commissie zich bezig met de hernieuwde introductie van de DPSI.

Commissie Mankrachtplanning

H. Hamming, MSc., Prof. dr. G.A. van der Weijden, J. Reiker, MSc.

Inventariseert de behoefte aan Parodontologen - NVvP in Nederland

EFP

Dr. D.S. Barendregt, MSc., Dr. E.G. Winkel, Prof. dr. U. v.d. Velden, Dr. E. Meijer

De EFP is één van de grootste tandheelkundige organisaties. Voor ieder land is een delegatie actief, om inspiratieve, innovatieve en doelgerichte actie te ondernemen en zo de betekenis van de parodontologie in Europa in alle richtingen te promoten.

Wetenschappelijke Congresscommissie

C.J.M.W. Aardening, Dr. D.S. Barendregt, MSc., Prof. dr. B.G. Loos, Dr. E. Meijer, P.M. Sipos MSc.

Komt bij elkaar om interessante en relevante thema's voor toekomstige congressen in kaart te brengen. De leden van de commissie zijn actief bij het uitzoeken en benaderen van geschikte sprekers.

Bestuur

P.M. Sipos, MSc., P.W. van Elsas, Mw. M.T. Seuntjens, J.H.P. Cessé, Prof. dr. G.A. van der Weijden, Dr. M.F. Timmerman

Het beleidsorgaan van de vereniging. Coördinatiepunt van alle bezigheden die met de vereniging te maken hebben. Ondersteund door het secretariaat.

Kascommissie 2011

Mw. J.E. Stoeken, MSc. Jkvr. J.E.M. Graswinckel, MSc.

Een gezonde vereniging heeft een goed financieel beleid. Voor de NVvP wordt er jaarlijks een onafhankelijke kascommissie benoemd die de boekhouding zorgvuldig controleert en verslag uitbrengt.

Commissie Verrichtingen en Tarieven

J.T.J. Hanssen, MSc., L.B.G.M. Tinsel, R.W.R. Steures

Om parodontale therapie voor de patiënt toegankelijk te maken, zijn correcte omschrijvingen van de verrichtingen en goede tarieven uiterst belangrijk. Het NVvP-paroprotocol biedt een uitstekende basis.

Commissie Media en PR

Mw. H.M. Bulthuis, MSc., J. Craandijk MSc., Mw. M.T. Seuntjens, J.W. Hutter, P.W. van Elsas, Dr. E. Meijer, Mw. dr. M.A. Lie MSc., Jkvr. J.E.M. Graswinckel, MSc.

Communicatie met de professie, de patiënt en de vele andere spelers in het veld is één van de belangrijkste pijlers bij het uitdragen van het grote belang van de parodontologie binnen de gezondheidszorg!

Commissie Enquête Mondhygiënist-leden

Mw. M.T. Seuntjens, Dr. E. Meijer

Actief bij het in kaart brengen van de wensen die er bestaan bij de mondhygiënist die lid zijn van de NVvP en dus bijzondere affiniteit met de parodontologie hebben.

Uniek

Met het toenemende inzicht dat de parodontologie het fundament voor een gezonde mond is, nam de omvang van de vereniging toe. En werden externe professionals ingeschakeld om de vereniging waar nodig te ondersteunen. Meijer: "En de betekenis van de parodontologie groeit nog altijd. Zeker nu de relatie tussen parodontitis en de algehele gezondheid via wetenschappelijke onderzoeken steeds duidelijker wordt aangetoond. Tegelijkertijd is de NVvP actief lid van de European Federation of Periodontology. Daarbij zien we dat de organisatie van de parodontale zorgkolom in Nederland uniek is. Al deze factoren zorgen er samen voor dat de NVvP een vakkundige, krachtige en vooruitstrevende vereniging is. Die weliswaar 75 jaar oud is, maar nog altijd beschikt over het jeugdige élan om te willen ontdekken, groeien, binden en boeien!"

Stichting NVvP

L.B.G.M. Tinsel, Mw. M.E. de Wit, M.G. Vroom, MSc.

Heeft het bevorderen van wetenschappelijk onderzoek en onderwijs ten doel. Goed onderzoek op het gebied van de parodontologie wordt door het stichtingsbestuur beoordeeld en financieel ondersteund.

Nieuwsbrief

Pers en Publiek

NVvP brochures

Internet-Homepage

Zendium Glazuur Protect beschermt tegen tanderosie

Speeksel biedt een natuurlijke bescherming tegen tanderosie. Eiwitten in het speeksel vormen een beschermend laagje (pellicle) tegen tanderosie. Zendium Glazuur Protect helpt de natuurlijke bescherming van speeksel tegen tanderosie te versterken. Deze tandpasta bevat colostrum en caseïne, beschermende eiwitten die ook in speeksel aanwezig zijn. De volwassen tandpasta bevat tevens 1450 ppm fluoride. De Glazuur Protect Junior, voor kinderen van 5-12 jaar, bevat naast een aangepast fluoride gehalte (1000 ppm) ook xylitol tegen tandplak.

Voor meer informatie kijk op www.zendium.nl of bel de mondverzorgingslijn voor oa. gratis samples 030-2978039

Zendium. Versterkt je speeksel voor een gezond gebit.

Prof. dr. J. Lindhe

Prof. dr. U. van der Velden

Mensen zijn de kracht van iedere vereniging. Enthousiaste vrijwilligers die aan bestuur of commissies deelnemen en gemotiveerde vakbroeders die op allerlei fronten ondersteunend werk doen: geen organisatie kan zonder hen bestaan. Samen vormen zij de basis die het voor anderen zo aantrekkelijk maakt om lid te worden van een vereniging.

De NVvP heeft de afgelopen jaren kunnen vertrouwen op de inzet van heel veel mensen. De betrokkenheid van een ieder van hen is vanzelfsprekend van ongekende waarde. Soms echter was de inzet van dien aard en/of omvang, dat de vereniging hier een extra blijk van waardering voor in het leven heeft geroepen. Deze blikken van waardering bestaan in de vorm van het 'NVvP-erelidmaatschap', de onderscheiding 'lid van verdienste' of de toekenning van de NVvP-penning.

Eerbetoon

Het NVvP-erelidmaatschap wordt toegekend op basis van buitengewone verdienste voor de ontwikkeling van de parodontologie en/of buitengewone en langdurige inspanning voor de NVvP. Ereleden worden benoemd door de ledenvergadering op voorstel van het bestuur of van tenminste 10 leden, die zich daartoe tot het bestuur richten. Het erelidmaatschap kan ook worden toegekend aan niet-leden.

Ereleden van de NVvP zijn:	installatiedatum	overleden
F. Duyvensz	25 februari 1950	1973
H.K. Michaëlis	25 oktober 1952	1966
Prof. M. Hut	8 mei 1964	1998
Prof. dr. L. Coppes	29 april 1967	2008
L.J.A. van Schijndel	24 februari 1973	2003
Prof. dr. Jens Waerhaug	23 april 1976	1980
Prof. D.F. Veldkamp	3 maart 1978	2007
Prof. dr. S. Nyman	18 april 1986	2002
Prof. dr. J. Lindhe	14 november 1997	
Prof. dr. H.H. Renggli	16 november 2001	
Prof. dr. U. van der Velden	16 november 2001	
G.N. Wolffe	9 november 2004	

Als dank voor bewezen diensten

Lid van verdienste is een eretitel die wordt verleend aan die NVvP'ers die blijk hebben gegeven van een bijzondere invulling van het NVvP-lidmaatschap gedurende langere tijd en op meerdere wijzen. Deze eretitel wordt toegekend door het bestuur.

Leden van verdienste van de NVvP zijn:
van links naar rechts:
Dr. E.G. Winkel
R.W.R. Steures
L.O. Nelemans
Dr. N.H.C. Corba
Mevr. M.E. de Wit
Dr. E.Meijer
Mevr. T.E. Vangsted
Dr. L.J. van Dijk
Dr. J.A.H. Tromp
Dr. J. Jansen

Prof. dr. H. H. Renggli

Voor een bijzondere inspanning

De NVvP-penning wordt op basis van een bijzondere inspanning voor de NVvP na succesvolle afronding van een speciale taak, functie, opdracht of project toegekend door het bestuur. De NVvP-penning kan ook worden uitgereikt aan niet-leden.

De NVvP-penning is uitgereikt aan:
Mevr. A. Woltman-Klinkers

De NVvP is deze mensen enorm dankbaar voor de wijze waarop zij zich voor de parodontologie in het algemeen en de vereniging in het bijzonder hebben ingezet. Prestaties om trots op te kunnen zijn!

G. N. Wolffe

Hier is de nvvp trots op!

REGALIA

Bij officiële gelegenheden worden ze uit hun fluwelen kistjes gehaald en tot hoogglans opgepoetst. En eenmaal in stelling gebracht, herkent u er de voorzitter, ereleden of leden van verdienste aan. Exclusief, want niet voor iedereen weggelegd en bijzonder vanwege de beperkte oplage: de Regalia van de NVvP.

Niet doorknippen a.u.b.

Ziet u iemand met dit lint op de borst? Dan weet u zeker dat u de NVvP-voorzitter in functie tegenover u heeft staan. Het lint, lijkend op een burgemeestersketting, is geïnspireerd op het voorzitterslint van de British Society of Periodontology. Het is versierd met zilveren naamplaatjes waarin afzonderlijk de namen van alle NVvP-voorzitters gegraveerd zijn. Onderaan hangt het logo van de NVvP. Kijk uit met scharen: dit is een lint dat nu eens niet doorgeknipt mag worden.

Hamertje tik

Geen vereniging kan zonder: de voorzittershamer. Dit exemplaar is vervaardigd van degelijk eikenhout, ligt goed in de hand en brengt bij het tikken op een tafelblad een stevige klop ten gehore. De hamer is een cadeau van de NVM en werd in 1976 geschonken ter ere van het 40-jarig bestaan van de NVvP. In al die jaren is de hamer gelukkig niet nodig geweest om de orde in de vergaderruimte te herstellen. Wél is hij meerdere malen benut om nieuwe NVvP-leden bij hamerslag te installeren. Opmerkelijk: de hamer werd in 1976 in ontvangst genomen door de toenmalige NVvP-voorzitter, prof. Dick Veldkamp. Hij kreeg de hamer uit handen van de toenmalige NVM-voorzitter Ingrid Veldkamp... zijn dochter.

REGALIA

Niet persé op Koninginnedag

De koningin reikt lintjes uit, de NVvP houdt het bij speldjes. En niet zomaar een speldje, maar een fraai vormgegeven sieraad dat hoort bij het lidmaatschap van verdienste. Het bestuur overhandigt dit speldje aan leden die zich op bijzondere wijze voor de vereniging hebben ingezet; omdat ze wat voor een ander willen betekenen, zonder daar iets voor terug te verwachten. Het speldje vormt een subtiele blijk van waardering. Groot verschil met het koninklijke lintje: het speldje mag ook op andere dagen dan 29 april worden uitgereikt.

Een icoon waardig

‘Het NVvP-erelidmaatschap wordt toegekend op basis van buitengewone verdienste voor de ontwikkeling van de parodontologie en/of buitengewone en langdurige inspanning voor de NVvP’, aldus de formele omschrijving. Wat kun je daar nog aan toevoegen? Dat we in onze handen mogen knijpen met de mensen die zich op ongekennde wijze jarenlang inzetten voor onze vereniging. Dat we iconen in ons midden hebben die van bijzondere waarde voor ons vakgebied zijn. En dat we deze grootheden terecht willen bedanken voor hun inzet en betrokkenheid. Op een symbolische manier, met een blijk van waardering die niet voor iedereen is weggelegd. Dat schuilt er dus allemaal achter deze ene, kleine, bescheiden penning.

REGALIA

Ontwikkelingen in de 1 9 8 6 - 2 0 1 1 parodontologie

PROF. DR. UBELE VAN DER VELDEN
AFDELING PARODONTOLOGIE ACTA

In het boek 'Parodontologie in beweging', dat in 1986 verscheen, beschreef Prof. dr. Ubele van der Velden de ontwikkelingen van de parodontologie tot en met 1986. Op verzoek van de redactie van PARO•75 schrijft hij thans het vervolg daarop. Sinds het 50-jarig jubileum van de Nederlandse Vereniging voor Parodontologie in 1986 heeft zich een aantal belangrijke ontwikkelingen voorgedaan. Dit betreft zowel de etiologie en behandeling van parodontitis alsmede de relatie tussen parodontitis en de algemene gezondheid en de implantologie.

Voor wat betreft de etiologie van parodontitis is het eigenlijk verwonderlijk dat pas in de jaren negentig (en dus in feite nog geen 15 jaar geleden) het besef is ontstaan dat roken schadelijk is voor het parodontium. Dat dit zo lang geduurd heeft, is gekomen omdat studies uit de zeventiger jaren eigenlijk nauwelijks of geen relaties aantoonde tussen roken en de prevalentie van parodontitis. Toen Jan Bergström in 1989 verslag deed van zijn onderzoek, waaruit bleek dat het relatieve risico op parodontitis bij rokers 2,5 keer zo hoog is, was hij nog een roepende in de woestijn. De internationale parodontale gemeenschap was toen nog niet rijp om dit concept in haar denken mee te nemen. De vele daaropvolgende studies hebben aangetoond dat het stoppen met roken uiterst belangrijk is voor zowel het voorkómen als het behandelen van parodontitis. Vandaar dat tegenwoordig het stoppen met roken een belangrijk onderdeel is van de parodontale therapie.

ANDERS DENKEN OVER PLAQUE

Ook over plaque als oorzaak van parodontitis zijn we anders gaan denken. Epidemiologisch onderzoek, zowel in het verleden als in het heden, toont altijd aan dat hoe slechter de parodontale toestand is, hoe meer plaque er aanwezig is. Bovendien laat het experimentele gingivitis-model zien dat de accumulatie van plaque voorafgaat aan het ontstaan van gingivitis, maar het is niet zo dat de kwantiteit van de plaque de mate van ontsteking bepaalt. Integendeel: het is de mate van de ontstekingsreactie van de gastheer die bepaalt hoeveel en hoe snel de plaque wordt gevormd. Dit betekent dat tegenwoordig de snelheid van plaquevorming, uitgaande van een schone en gezonde situatie, wordt beschouwd als een belangrijke parameter voor het vaststellen van de mate van vatbaarheid voor parodontitis. Voor wat betreft de bacteriën is eigenlijk alleen voor Aggregatibacter actinomycetemcomitans aangetoond dat de aanwezigheid van dit micro-organisme een risicofactor is voor het ontstaan van parodontitis. Voor de andere met parodontitis geassocieerde bacteriën geldt dat zij in ieder geval bijdragen tot de progressie van parodontitis. Al in 1983 werd door Zambon c.s. gesuggereerd dat A. actinomycetemcomitans binnen families zou kunnen worden overgedragen. Het duurde echter tot in het begin van de jaren negentig voordat dit hard kon worden gemaakt. Dit gebeurde door Mignon Petit c.s. die met behulp van DNA-technologie onomstotelijk konden aantonen dat paropathogene bacteriën zoals A. actinomycetemcomitans en Porphyromonas gingivalis inderdaad van ouders op kinderen en tussen partners kunnen worden overgedragen. Of dit dan ook daadwerkelijk leidt tot het ontstaan van parodontitis, is nog niet aangetoond.

ERFELIJKHEID

Al heel lang is bekend dat een aantal ziekten een familiair karakter vertoont. In de parodontologie gold dit ook, maar dan uitsluitend voor juveniele parodontitis. Dit veranderde met de publicatie van Michalowicz c.s. in 1991, waarbij op basis van tweelingenonderzoek werd aangetoond dat ook bij chronische adulte parodontitis er een belangrijke genetische component is voor het ontstaan van parodontitis. Uit een vervolg tweelingenonderzoek bleek

tevens dat er geen genetische component is met betrekking tot het voorkómen van paropathogene bacteriën bij tweelingen. Wel kon op basis van gezinsonderzoek worden aangetoond dat bij kinderen van patiënten met adulte parodontitis een verhoogde prevalentie van parodontitis voorkomt. In de praktijk betekent dit dat het screenen van kinderen van parodontitispatiënten een belangrijke maatregel is bij de preventie van parodontitis.

OMGEVINGSFACTOREN

De gedachte ontstond dat erfelijkheid misschien wel de allerbelangrijkste factor is voor het ontstaan van parodontitis. Dit werd in 2010 iets genuanceerd door de publicatie van het tweelingenonderzoek van Gaudy Torres c.s.. In dit onderzoek werden de tweelingen geselecteerd op basis van de aanwezigheid van matige tot ernstige parodontitis. Uit de resultaten bleek dat monozygote tweelingen parodontaal gezien weliswaar meer op elkaar lijken dan dizygote tweelingen, maar ook dat de ernst van de parodontitis tussen broers/zusters van een monozygote tweeling aanzienlijk kan verschillen. Vrij vertaald betekent dit dat het leven dat iemand leidt en de omgevingsfactoren waaraan men wordt blootgesteld ook van invloed zijn op het ontstaan van parodontitis. Hierbij moet gedacht worden aan factoren zoals eventuele virussen en bacteriën, roken, chronische stress en voeding.

VOEDING

Recent is dan ook de interesse voor de rol van voeding bij parodontitis enorm toegenomen. Dit betreft voornamelijk onderzoek naar het effect van vitamine C en andere anti-oxidanten, vitamine D/calcium en omega-3-vetzuren. Voorlopig is er echter nog te weinig wetenschappelijke basis om het gebruik van voedings-supplementen te adviseren. Dit met uitzondering van vitamine D/calcium omdat het heel lastig is om vitamine D in voldoende mate via de voeding binnen te krijgen. Een gezonde voeding met voldoende groente en fruit is afdoende om de noodzakelijke voedingsstoffen binnen te krijgen.

ANTIBIOTICA

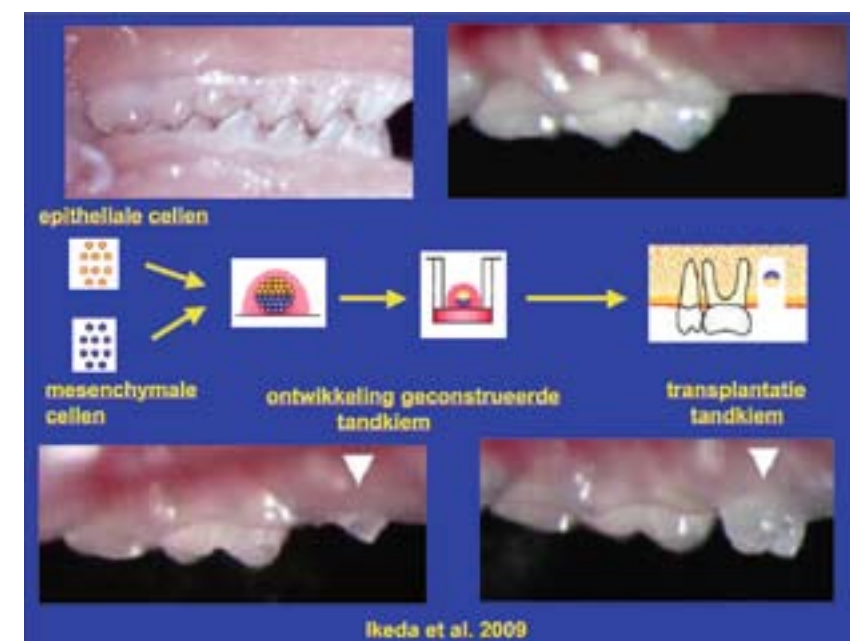
Een andere belangrijke ontwikkeling is het gebruik van antibiotica in de parodontologie. Tot eind jaren tachtig werden antibiotica alleen gebruikt bij acute situaties, zoals necrotiserende vormen van parodontitis, en als profylactische maatregel ter preventie van endocarditis. In 1989 kwam daar verandering in door de baanbrekende publicatie van Arie Jan van Winkelhoff c.s. over het gebruik van de combinatie van amoxicilline en metronidazole bij de behandeling van parodontitis. Sindsdien is het gebruik van deze antibiotica-combinatie niet meer weg te denken bij de behandeling van juveniele- en refractaire parodontitis.

ELEKTRISCHE TANDENBORSTEL

Bij de behandeling van parodontitis is overduidelijk aangetoond dat de reductie van de hoeveelheid plaque een doorslaggevende factor is voor het krijgen van een goed behandelresultaat. Hiervoor zijn al in de jaren zestig elektrische tandenborstels ontwikkeld, maar deze waren weinig effectief. Dit veranderde door de introductie van de oscillerende/roterende elektrische tandenborstel, waarover voor het eerst is gepubliceerd door Van der Weijden c.s. in 1993. Mits patiënten goed geïnstrueerd en begeleid worden, is het poetsen hiermee effectiever dan met de gebruikelijke handtandenborstel.

ALGEMENE GEZONDHEID EN PARODONTITIS

Een verdere belangrijke ontwikkeling is de relatie tussen parodontale- en algemene gezondheid. De eerste publicatie op dit gebied verscheen in 1989 van de hand van Mattila c.s. Zij selecteerden patiënten met een acuut hartinfarct en vergeleken hun tandheelkundige situatie met die van een random gekozen controlegroep. De resultaten toonden een significante relatie aan tussen een slechte tandheelkundige gezondheid en het krijgen van een acuut hartinfarct. Sindsdien zijn vele publicaties gevolgd naar het mogelijk effect van het in de bloedbaan komen van paropathogene bacteriën, hun producten en de ontstekingsmediatoren die door het ontstoken parodontale weefsel worden geproduceerd. Uit deze reeks van publicaties blijkt dat chronische adulte parodontitis niet alleen geassocieerd is met hart- en vaatziekten maar ook met atherosclerose, bacteriële endocarditis, diabetes, luchtwegaandoeningen, vroeggeboorte, reumatoïde artritis, osteoporose, pancreas carcinoom en metabool syndroom. Alhoewel nog vele prospectieve interventie studies gedaan zullen moeten, worden lijkt het zeer waarschijnlijk dat een gezond parodontium bijdraagt tot een betere algemene gezondheid.

IMPLANTOLOGIE IN DE PARODONTOLOGIE

Een niet meer weg te denken aspect in de tandheelkunde (maar ook in de parodontologie) is de implantologie. De introductie van het tandheelkundig implantaat heeft niet alleen de behandelopties aanzienlijk veranderd, maar heeft helaas ook geleid tot het ontstaan van een nieuwe aandoening namelijk peri-implantitis. De behandeling daarvan vormt een groot probleem omdat daarvoor nog geen goede behandeling met een voorspelbaar eindresultaat bestaat. Mogelijk is het aanbrengen van een implantaat een tijdelijk fenomeen in afwachting van biotechnologische methoden om met stamcellen een tandkiem te maken, die vervolgens in een artificiële alveole kan worden geïmplantatoerd en waaruit zich vervolgens een element ontwikkelt. Dat dit inderdaad toekomstmuziek is, blijkt uit een onderzoek bij muizen waarbij na implantatie van een tandkiem een volledig normaal functionele molaar erupteerde (zie figuur). Het laat zich aanzien dat dit voor de mens een ontwikkeling is die zich in de komende 25 jaar zal afspelen.

Certificering van kwaliteit was voor de NVvP al in 1987 een hot item. In dat jaar stelde de NVvP namelijk het Consilium Parodontologicum in.

Dit Consilium heeft een aantal taken en bevoegdheden, opgebouwd rondom één centrale doelstelling: door procedures toezien op het toetsen en verbeteren van kwaliteit van het functioneren van de parodontologen in Nederland.

Kwaliteit van de parodontale zorg waarborgen: dat is de kern waar het bij het Consilium Parodontologicum om draait. Dit Consilium, bestaande uit hoogleraren parodontologie en parodontologen (zie kader), heeft diverse taken die daarop zijn ingesteld. Eén van de instrumenten die het Consilium hanteert om de kwaliteit te waarborgen is visitatie. "Wanneer een parodontoloog door de NVvP erkend wil worden, moet hij/zij aan een aantal criteria voldoen. Om deze te toetsen, visiteert het Consilium zelf de desbetreffende parodon-

tooloog. Een eenmaal verleende erkenning blijft vijf jaar geldig. En daarom vindt er iedere vijf jaar een intercollegiale toetsing plaats. De toetsing is absoluut niet vrijblijvend: het gaat daadwerkelijk om het toetsen en beoordelen van het inhoudelijk functioneren." Aan het woord is Rein Steures, parodontoloog en jarenlang lid van het Consilium en dus uitstekend op de hoogte van het reilen en zeilen van dit instituut.

Intercollegiale toetsing

De visitaties helpen de parodontoloog om de eigen praktijk voortdurend kritisch te kunnen beoordelen en zorgen ervoor dat de kwaliteit van de parodontale zorg in ons land op het gewenste niveau blijft, benadrukt Rein Steures: "Wanneer je de kwaliteit van je handelen wilt bewaken, dan vereist dat continu een zorgvuldige controle met indien nodig serieuze consequenties. Daarom zijn de intercollegiale visitaties volgens een vast protocol ontwikkeld en worden ze alleen uitgevoerd door erkende parodontologen. De visiteurs moeten een aantal jaren als parodontoloog in de praktijk werkzaam zijn en hebben een speciale visitatietraining gevolgd. Het zijn duidelijk intercollegiale visitaties, waarbij het gaat om kennisnemen van elkaars praktijkvoering om er wederzijds van te leren.

De visiteurs nemen hun werk daadwerkelijk zeer serieus en gevisiteerden geven in de appreciatieformulieren, die zij na de visitatie invullen, bijna altijd aan dat zij de visitatie als prettig hebben ervaren en deze zien als een prima instrument om hun eigen functioneren kritisch tegen het licht te houden."

Kwaliteit van de parodontale zorg waarborgen

Een dag visiteren

Voorafgaand aan de visitatie krijgt de te visiteren parodontoloog een zeer uitgebreide vragenlijst toegestuurd, die hij vóór de visitatie ingevuld moet retourneren. De visitatie zelf neemt een dag in beslag: de praktijk wordt bekeken en de bezoekers zijn aanwezig bij enkele consulten/behandelingen die de parodontoloog uitvoert: in ieder geval een eerste consult, maar ook een herbeoordeling na ongeveer drie maanden na de initiële behandeling en een chirurgische behandeling. Het dossieronderzoek weegt eveneens zwaar: de bezoekers moeten ongehinderd alle patiëntendossiers kunnen inzien en met de parodontoloog kunnen bespreken. Hierbij kunnen alle aspecten van de parodontologie aan de orde komen.

Wel of geen erkenning

Na de visitatie volgt een evaluatierapport. "Dit is een neutraal verslag waarin de bezoekers zich niet uitspreken over het al dan niet verlengen van de erkenning. Dat is ook niet aan hen, want het Consilium buigt zich hierover," vervolgt Rein Steures. "Het evaluatierapport wordt in eerste instantie naar de gevisiteerde toegestuurd en, voorzien van diens commentaar, doorgestuurd naar het Consilium. Op basis hiervan wordt besloten of een erkenning wel of niet wordt verlengd. In een beperkt aantal gevallen vindt een hervisitatie plaats door de Consiliumleden zelf." Het evaluatierapport kan overigens verbeterpunten bevatten. Deze zijn niet

vrijblijvend: iedere parodontoloog moet namelijk jaarlijks een jaarverslag indienen bij het Consilium, waarin herkenbaar moet zijn op welke manieren de genoemde verbeterpunten zijn doorgevoerd.

Nog drie andere verantwoordelijkheden

Naast het verlenen van erkenningen heeft het Consilium overigens nog een drietal andere verantwoordelijkheden. Rein Steures tot slot: "Het Consilium beoordeelt zoals gezegd inhoudelijk de jaarverslagen van de erkende parodontologen. En als het reglement voor de parodontoloog NVvP moet worden aangepast, is dit de verantwoordelijkheid van het Consilium. Tenslotte toetst het Consilium ook parodontologen die in het buitenland een EFP- of AAP erkende opleiding hebben doorlopen en die zich in Nederland willen vestigen. Voor alle taken geldt dat de kwaliteit van de parodontale zorg voorop staat. De werkzaamheden van het Consilium Parodontologicum zijn veelomvattend en arbeidsintensief. Goede contacten met alle betrokkenen zijn belangrijk, naast een absolute geheimhoudingsplicht waar het gaat om het bespreken c.q. beoordelen van personen.

Goede contacten met alle betrokkenen zijn belangrijk

HET CONSILIUM PARODONTOLOGICUM

garantie voor kwaliteit

GABA Benelux
feliciteert de NVvP met
haar 75 jarig jubileum!

G
GABA Benelux
 The specialist in oral care
 GABA B.V. - Postbus 27, 1380 AA Weesp
 Tel. +31 (0) 294 491 990 - dental@gaba-bv.nl

De leden van het Consilium Parodontologicum

De eerste 'proefvisitaties' zijn al uitgevoerd

Omdat steeds meer parodontologen zich naast de parodontologie ook bezighouden met de implantologie, onderhoudt het Consilium uitgebreide contacten met de Nederlandse Vereniging voor Orale Implantologie (NVOI) om tot gezamenlijke visitaties te kunnen komen. De eerste 'proefvisitaties' zijn al uitgevoerd, tot grote tevredenheid van de gevisiteerden en bezoekers. Naar aanleiding hiervan zijn zowel de NVvP als ook de NVOI druk bezig om tot de formulering van een gezamenlijk visitatieprotocol te komen."

visitaties

Visitaties vinden altijd plaats met twee bezoekers, die hiervoor door het Consilium worden benaderd. Jaarlijks worden in Nederland ongeveer 15 tot 20 parodontologen gevisiteerd. Op dit moment zijn er in ons land ongeveer 85 erkende parodontologen-NVvP. De meeste visitaties leiden tot een verlenging van de erkenning. Echter, als een parodontoloog ook na de hervisitatie door het Consilium niet aan de kwaliteitscriteria voldoet, heeft het Consilium de bevoegdheid om de erkenning niet te verlengen.

(Foto's: Frank Abbas)

10 vragen over het paroprotocol

Uniek in de wereld en slechts in een paar landen op eenzelfde wijze nagevolgd: het paroprotocol is met recht een belangrijk wapenfeit van de NVvP. Eén van de initiatiefnemers en drijvende kracht achter dit behandelprotocol is Tine Vangsted. Zij kreeg tien vragen voorgelegd over het paroprotocol en beantwoordde ze met onverminderd enthousiasme: 'Het paroprotocol is 13 jaar oud, maar nog altijd onmisbaar voor een optimale parodontale patiëntenzorg.'

1

Waarom het paroprotocol?

"Het paroprotocol is ontwikkeld om parodontale zorgverlening kwalitatief optimaal aan patiënten te kunnen aanbieden. Dit protocol geeft duidelijke richtlijnen en daar bestaat behoefte aan, bij zowel zorgverleners als ook zorgverzekeraars."

2

Wanneer en hoe is dit protocol tot stand gekomen?

"Het paroprotocol is op initiatief van de NVvP in de jaren negentig met grote zorgvuldigheid ontwikkeld. De Commissie 'Verrichtingen en Tarieven NVvP' begon met het vakinhoudelijk ontwikkelen van een protocol, gebaseerd op wetenschappelijke kennis. Vervolgens zocht de NVvP consensus voor dit protocol bij alle betrokken partijen.

Het concept werd allereerst vakinhoudelijk getoetst door de hoogleraren parodontologie in ons land. Vervolgens is het protocol in samenwerking met de NMT en Zorgverzekeraars Nederland verder uitgekristalliseerd. Ook het College van Adviserend Tandartsen heeft het protocol getoetst en goedgekeurd. Daarna volgde een traject waarbij de verrichtingen van tarieven werden voorzien. Nadat de toenmalige COTG en de minister van Volksgezondheid hun goedkeuring hadden verleend, werd het paroprotocol op 1 januari 1998 van kracht."

3

Bestonden er elders in de wereld dergelijke paroprotocolen?

"Nee. Er zijn ongetwijfeld leerboeken in de parodontologie waarin aangezet wordt tot protocollair handelen, maar Nederland was het eerste land met een nationaal protocol."

4

Hebben andere parodontologie verenigingen dit initiatief nagevolgd?

"Ik weet dat andere landen een soortgelijk protocol hebben ingevoerd, zoals Duitsland en de USA bijvoorbeeld."

5

Welke ontwikkelingen heeft het paroprotocol tot nu toe door- gemaakt?

"Het paroprotocol is tot op heden onveranderd. Dit protocol is namelijk opgebouwd rondom een bepaald deel van ons vakgebied, te weten de infectiebestrijding. En gebleken is dat de wetenschappelijke basis voor dat deelgebied in de parodontologie nog altijd stáát. Op andere deelgebieden binnen het vakgebied zijn weliswaar tal van ontwikkelingen gaande, maar die vallen buiten het paroprotocol."

6

Hoe moet het paroprotocol gebruikt worden?

"Om het paroprotocol in te mogen gaan moet een DPSI-screening (Dutch Periodontal Screening Index) worden uitgevoerd. Iedere tandarts zou bij elke patiënt jaarlijks deze DPSI-screening moeten toepassen om parodontitis op te sporen en tijdig een optimale parodontale patiëntenzorg aan te bieden."

7

Zijn er behandelaars die het protocol niet hanteren?

"Helaas wel. Peilstationonderzoek van de NMT heeft onder tandartsen onderzocht in hoeverre er gescreend wordt. Wat blijkt: een vaste kern tandartsen past de screening standaard toe, een tweede groep hanteert de DPSI-screening wel, maar doet het niet standaard en een derde groep tandartsen voert de screening niet uit. Ik vind dat verbazingwekkend: zonder screenen heb je als behandelaar geen inzicht in de parodontale gezondheid van je patiënten. Parodontitis kan op elke leeftijd ontstaan. De DPSI-screening hoort dan ook bij het controle-onderzoek en moet één maal per jaar plaatsvinden."

8

Wat zijn de risico's van niet screenen?

"Voor de mondgezondheid van patiënten lijkt me dat duidelijk: niet tijdig ontdekte c.q. behandelde parodontitis kan onnodig verlies van gebitselementen tot gevolg hebben. Bovendien is wetenschappelijk aangetoond dat parodontitis door het aantagen van het immuunsysteem een slechte invloed heeft op de algehele gezondheid van patiënten.

Voor behandelaars geldt dat patiënten een klacht kunnen indienen als blijkt dat hun tandarts niet bijtijds parodontitis heeft ontdekt. Hierbij blijkt essentieel wanneer en hoe vaak het gebit van de patiënt gescreend is en of de tandarts de patiënt op de hoogte heeft gesteld van zijn/haar status. Deze vorm van in gebreke blijven kan juridische gevolgen hebben."

9

De DPSI-screening mag dus wel weer eens extra onder de aandacht worden gebracht?

"Jazeker, het lustrumjaar van de NVvP vormt daartoe een passende gelegenheid. Dit jaar krijgen de parodontologen van de NVvP een hernieuwde DPSI-presentatie ter beschikking die zij aan hun verwijzers kunnen presenteren. Tevens kreeg de folder 'Uw tandvlees krijgt een cijfer' een nieuw jasje."

10

Zijn er aandachtspunten rondom het paroprotocol waar nog voor gestreden moet worden?

"Eigenlijk geldt dat vooral voor de verzekeraarbaarheid van de parodontologie: slechts enkele zorgverzekeraars bieden in hun aanvullende pakketten substantiële vergoedingen voor parodontale behandelingen, andere zorgverzekeraars bieden minuscule vergoedingen per jaar. Die situatie is, voor zó'n belangrijk deel van de gezondheidszorg, niet meer van deze tijd. De NVvP zal met NMT/ANT moeten blijven strijden voor een verbetering van die situatie. Ondertussen moet de patiënt goed uitkijken welke zorgverzekeraar hij/zij kiest."

Tine Vangsted is parodontoloog / tandarts-implantoloog en werkzaam in de Parodontologische Kliniek Den Haag. Zij is oud-voorzitter van de NVvP en oud-voorzitter van de commissies 'Verrichtingen en Tarieven NVvP' en 'Beleidsadviescommissie NVvP'.

OPLEIDEN TOT COMPETENTE EXPERTS IN DE PARODONTOLOGIE

Toprefente zorg kunnen leveren voor patiënten met ernstige parodontale problemen: zo omschrijft prof. dr. Bruno Loos het voornaamste criterium waaraan zijn studenten moeten kunnen voldoen. Dat wil zeggen: als ze zijn afgestudeerd als parodontoloog aan de postinitiële opleiding parodontologie in Amsterdam

Ons land beschikt over één postinitiële opleiding parodontologie en die bevindt zich aan het ACTA, Amsterdam. De opleiding is erkend door de EFP, duurt drie jaar en jaarlijks worden er gemiddeld drie studenten opgeleid. "In principe is hier altijd één student uit Nederland bij en één student uit het buitenland. Zo kunnen we het internationale karakter van onze opleiding blijven waarborgen," aldus prof. dr. Bruno Loos, mede-directeur van deze opleiding (de andere directeur is prof. dr. Ubele van der Velden. Voor het coördineren van de opleiding wordt de directie ondersteund door Ingrid Veldkamp).

INTENSIEF

Om zich verder te kunnen bekwamen in de parodontologie is het belangrijk dat de studenten over voldoende praktijkervaring beschikken, benadrukt Bruno Loos: "Je moet eerst als algemeen practicus een paar jaar praktijkervaring hebben opgedaan, weten wat er in het veld gebeurt en ook met patiënten kunnen omgaan. Dan kun je ervoor kiezen om je te concentreren op een deel van je vakgebied. Speerpunt van onze opleiding is dat we in Nederland en Europa competente mensen willen afleveren die als expert op hun gebied kunnen functioneren. Die topreferente zorg kunnen leveren voor patiënten met ernstige parodontale problemen. Dat vraagt een aantal jaren intensieve studie van onze studenten, een investering die momenteel door hen zelf gefinancierd moet worden."

WETENSCHAPPELIJK DENKEN

Bij de postinitiële opleiding parodontologie wordt de helft van de tijd aan klinisch onderwijs besteed, de andere helft wordt ingevuld met seminars, onderzoek en studie. Vooral het onderzoek is een belangrijk aspect van de opleiding. Bruno Loos: "Wij willen onze studenten echt wetenschappelijk leren denken, een stap verder

ten opzichte van datgene wat ze tijdens hun studie tandheelkunde hebben geleerd. Zelf wetenschappelijk onderzoek doen en kritisch nieuwe wetenschappelijke literatuur beoordelen: het zijn vaardigheden die je helpen om als expert en vraagbaak naar collega's en patiënten te kunnen fungeren. Dit komt tijdens de opleiding nadrukkelijk naar voren."

TOEKOMSTPERSPECTIEF

Waar ligt volgens Bruno Loos de toekomst van de opleiding? "De opleiding volgt de ontwikkelingen in het vakgebied. Daarin zien we allereerst dat de implantologie bij parodontologiepatiënten een enorme vlucht heeft genomen. Daar gaan ook wij mee verder, maar dan wel met de nodige kritische benadering. Tegelijkertijd moeten we nóg meer biologische kennis van het bot en infecties rondom implantaten vergaren. En dit zou wel eens een aanzienlijk deel van het toekomstig werk kunnen gaan beslaan. Tenslotte moeten we de patiënt echt gaan beoordelen op de algehele gezondheid. De parodontoloog zal meer gaan samenwerken met andere disciplines. Deze aspecten zullen we zeker vertalen in onze opleiding."

Ingrid Veldkamp, coördinator postinitiële opleiding parodontologie ACTA

EEN BAAN MET EEN GOUDEN RANDJE

"Als coördinator houd ik mij vooral bezig met de organisatie van de postinitiële opleiding. De belangrijkste onderdelen van mijn werkzaamheden zijn het onderhouden van contacten met studenten en docenten, het maken van lesroosters en de organisatie van seminars en practica. Er komen veel vragen uit binnen- en buitenland m.b.t. de toelatingseisen en toelatingsprocedure van de postinitiële opleiding. Ik zie het als een goede PR om deze vragen vriendelijk en professioneel te beantwoorden. Het persoonlijk contact met de parodontologen in opleiding is het gouden randje aan deze baan. Vooral de buitenlandse studenten hebben soms wat extra aandacht nodig, zij zijn ver van huis en zijn hier zonder familie en vrienden."

Dentaid BeNeLux BV feliciteert de NVvP van harte met haar 75-jarig lustrum. Wij kijken uit naar de voortzetting van de prettige samenwerking in de toekomst.

DENTAID
BeNeLux BV
The Oral Health Experts

Hart- en vaatziekten en parodontitis: genetisch gelinkt?

Prof. dr. B.G. Loos

De relatie tussen de algehele gezondheid en parodontitis wordt steeds duidelijker. Het meest erkend tot nu toe is het verband tussen parodontitis en hart- en vaatziekten. En nog altijd worden nieuwe ontdekkingen gedaan. Wat betekent dit voor u als behandelaar in de praktijk?

Steeds meer wetenschappelijk onderzoek richt zich op de relatie tussen parodontitis en de algemene gezondheid. De resultaten daarvan leiden tot interessante conclusies. Bij diabetici met parodontitis bijvoorbeeld daalt het gemiddelde percentage van geglycoliseerd hemoglobine (HbA1c) nadat de parodontitis is behandeld (referentie Teeuw e.a. 2010). Ook het verband tussen parodontitis, zwangerschap en vroeggeboorte is onderwerp van diverse wetenschappelijke studies. Daarnaast blijkt een vieze mond met hoge aantallen bacteriën vooral bij ouderen sterk gerelateerd te zijn aan longontstekingen. Het verband tussen parodontitis en hart- en vaatziekten is echter het meest concreet vastgesteld en wordt inmiddels door cardiologen en andere medische specialisten wereldwijd erkend.

Gemeenschappelijke genetische variatie

Uit wetenschappelijk onderzoek blijkt dat de bekende risicofactoren voor hart- en vaatziekten bij mensen (denk o.a. aan roken, een hoog cholesterolgehalte en hoge bloeddruk) slechts een deel van alle hartinfarcten en beroertes verklaren. Wetenschappelijke studies naar het verband tussen parodontitis en hart- en vaatziekten toon-

den een verband aan, maar leidden de onderzoekers voorheen vooral op het pad van causaliteit. De momenteel nog zeer aannemelijke en gangbare verklaringen voor de relatie tussen parodontitis en hart- en vaatziekten zitten 'in vooral in het feit dat bacteriën in de bloedbaan terechtkomen via het geulcereerde pocketepitheel bij parodontitispatiënten. Dit leidt tot bacteriën in atherosclerotische lesies en bovendien tot een verhoogde ontstekingsgraad in het hele lichaam, evenals tot verhoogde neiging voor het bloed om stolseltjes te vormen.

Inmiddels is de vraag gerezen of beide ziekteprocessen wellicht via dezelfde stappen plaatsvinden. Enkele jaren geleden kwamen de eerste resultaten van onderzoeken naar ziekteveroorzakende genvarianten. Recent onderzoek leidde zelfs tot een baanbrekend resultaat: er werd een gemeenschappelijke genetische variatie gevonden voor parodontitis en hart- en vaatziekten. Deze variatie zou kunnen verklaren hoe beide ziektes aan elkaar gelinkt zijn. Hoewel dezelfde genvariatie voor hart- en vaatziekten en parodontitis nu in onafhankelijke patiëntenpopulaties gevonden is, inclusief een Nederlandse parodontitis-patiëntengroep, is de functie van dit gen nog niet bekend. Mogelijk worden zowel voor parodontitis alsook voor hart en vaatziekten dezelfde stappen in de ontstekingsreacties doorlopen. Een enorme doorbraak, die een compleet nieuw onderzoeksveld geopend heeft (Schaefer e.a. 2009, 2010).

Daling van parameters en biomarkers

Dat parodontale behandeling de conditie van het cardiovasculaire systeem in positieve zin beïnvloedt, is een harde conclusie die wetenschappelijk bewezen is: er zijn diverse parodontale behandelstudies die aangetoond hebben dat de conditie van de bloedvaten verbetert na een parodontale behandeling. Daarnaast is in een aantal behandelstudies aangetoond dat paro-

Er is een gemeenschappelijke genetische variatie gevonden voor parodontitis en hart- en vaatziekten

De NVvP is een wetenschappelijke vereniging. Eén van de mission statements van de vereniging luidt als volgt: 'De NVvP streeft naar algemene erkenning van het inzicht dat gezonde weefsels rond tanden, kiezen en tandheelkundige implantaten deel zijn van/horen bij een goede algemene gezondheid en de basis vormen voor duurzame tandheelkundige zorg'. En met name rondom die algemene gezondheid en de gezonde weefsels rond tanden, kiezen en tandheelkundige implantaten krijgen we steeds meer wetenschappelijk inzicht tot onze beschikking. De NVvP ondersteunt medische zorgverleners bij het verkrijgen van deze kennis, aldus een ander NVvP-mission statement. Dat hebben we de afgelopen jaren gedaan en zullen we in de toekomst beslist blijven doen...

dontale therapie leidt tot een daling van de parameters en biomarkers van hart- en vaatziekten (Tonetti e.a. 2007, Paraskevas e.a. 2009). Een suggestief verband, dat wederom noopt tot verdere studie.

Passende adviezen

Wat kunnen tandheelkundige behandelaars nu met deze kennis in hun praktijk? Dankzij een parodontale behandeling verbetert niet alleen de gezondheid van het tandvlees van een patiënt, maar ook diens metabole conditie en de conditie van het vaatstelsel. Bovendien verlaagt deze behandeling de biomarkers voor hart- en vaatziekten: voor behandelaars is het goed om dat te beseffen.

De NVvP streeft ernaar om deze kennis onder meer behandel disciplines in ons land te verspreiden. Dat kan bijvoorbeeld via contacten met verenigingen in Nederland die zich richten op diabetespatiënten én mensen met hart- en vaatziekten. Gezamenlijk zouden dan passende adviezen richting de huisartsen kunnen worden opgesteld. Zo kunnen huisartsen hun patiënten met diabetes of cardiovasculaire aandoeningen bijvoorbeeld adviseren om hun parodontale gezondheid jaarlijks door de tandarts te laten bekijken. Omgekeerd kunnen tandheelkundige zorgverleners hun parodontitispatiënten met hart- en vaatziekten attenderen op deze nieuwste kennisontwikkelingen.

Literatuur:

Paraskevas S, Huizinga JD, Loos BG. A systematic review and meta-analyses on C-reactive protein in relation to periodontitis. J Clin Periodontol 2008;35:277-290.

Schaefer, A.S., Richter, G.M., Dommisch, H., Reinartz, M., Nothnagel, M., Noack, B., Laine, M.L., Folwaczny, M., Groessner-Schreiber, B., Jepsen, S., Loos, B.G., Schreiber, S. (CDKN2BAS is associated with periodontitis in different European populations and is activated by bacterial infection. Journal of Medical Genetics, October 26, 2010 [Epub ahead of print].

Schaefer, A.S., Richter, G.M., Groessner-Schreiber, B., Noack, B., Nothnagel, M., El Mokhtari, N-E., Häslér, R., Loos, B.G., Jepsen, S. & Schreiber, S. Identification of a shared genetic susceptibility locus for periodontitis and coronary heart disease. PLOS Genetics, 2009; 5(2): e1000378, 1-8.

Teeuw WJ, Gerdes VE, Loos BG. Effect of periodontal treatment on glycemic control of diabetic patients: a systemic review and meta-analysis. Diabetes Care 2010; 22:421-427.

Tonetti, M. S., D'Aiuto, F., Nibali, L., Donald, A., Storry, C., Parkar, M., Suvar, J., Hingorani, A. D., Vallance, P. & Deanfield, J. Treatment of periodontitis and endothelial function. The New England Journal of Medicine 2007; 356, 911-920.

Een wond op de bovenarm van een figurant ter illustratie van het 'totale wondoppervlak' bij een ernstige en gegeneraliseerde parodontitis. Bij parodontitis is er geulcereerd pocketepitheel, dat spontaan bloedt of gemakkelijk bloedt bij het kauwen, of na parodontaal sonderen, en waarop een biofilm van gram-negatieve bacteriën aanwezig is.

Deze foto werd in scène gezet in 1965 door het toenmalige hoofd van de afdeling Parodontologie, prof.dr. L. Coppes. Een grimeur van de toneelvereniging bracht deze fraaie zweer aan op de bovenarm van zijn dochter. Reeds meer dan 45 jaar geleden veronderstelden men dat een chronische onbehandelde parodontitis nadelige effecten kon hebben voor de algemene gezondheid; recent onderzoek heeft aangetoond dat bepaalde risicomarkers voor hart- en vaatziekten verhoogd zijn bij parodontitis.

(copyright foto: sectie parodontologie ACTA).

STRAUMANN® REGENERATIVE SOLUTIONS

FELICITEERT DE NVvP EN HAAR LEDEN MET HET 75-JARIG BESTAAN

www.straumann.nl

COMMITTED TO
SIMPLY DOING MORE
FOR DENTAL PROFESSIONALS

NMT-voorzitter Rob Barnasconi
(Foto: Nout Steenkamp)

Het is prettig samenwerken met de NVvP

“De Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde (NMT) en de NVvP zijn twee totaal verschillende verenigingen. Niet als het gaat om leeftijd: in 2014 bestaat de NMT 100 jaar en in dat opzicht wijken wij dus zeker niet af van de jubilerende NVvP. Als het om opzet van de verenigingen gaat, is er echter wel degelijk verschil. Daarin schuilt meteen onze kracht: we vullen elkaar prima aan.

De NMT richt zich in brede zin op het bevorderen van de mondgezondheid van alle Nederlanders en bevordert de voorwaarden waaronder de beroepsgroep hoogwaardige tandheelkundige zorg kan leveren; daarbij ondersteunt de NMT zoveel mogelijk haar leden. De NVvP maakt zich als wetenschappelijke vereniging sterk voor de inhoudelijke kant van haar vakgebied. Daarmee biedt de NVvP daadwerkelijk een toegevoegde waarde voor het beroepsveld.

De samenwerking tussen ons verloopt prima, de contacten zijn constructief en op de toekomst gericht. Ons gezamenlijk bestuurlijk overleg verloopt voorspoedig: de NMT heeft een goed beeld van datgene wat er in het tandheelkundige veld speelt en als dit de

parodontologie betreft, spelen we die kennis door aan de NVvP. Waar nodig bieden we ondersteuning om informatie onder onze leden te verspreiden, via het NT of de NMT-website en ook via de geheel nieuwe patiëntenwebsite www.allesoverhetgebit.nl. Anderzijds is de NVvP altijd bereid om inhoudelijk input te bieden, bijvoorbeeld ten behoeve van overleg-trajecten richting de NZA.

In het verleden hebben we diverse keren samen projecten opgepakt. Denk aan de digitale kennistoetsen over de parodontologie, de inhoudelijke rol die de NVvP gespeeld heeft bij het College van Beroepsdifferentiatie of de positieve ondersteuning die de vereniging bood bij het initiatief van de preventieassistentie. Ja, het is echt prettig samenwerken met de NVvP. Ook in de toekomst hoop ik dat beide verenigingen samen aan de slag zullen gaan om de parodontologie ‘in the picture’ te houden. De NMT juicht het NVvP-project toe om de DPSI dit jaar weer eens goed te profileren. Daarnaast verdient de relatie tussen parodontitis en de algehele gezondheid alle aandacht. Parodontitis is immers één van de meest omvangrijke ontstekingen die een mens kan hebben. De tandarts en het team kunnen hierin een signalerende rol vervullen en de NVvP ondersteunt deze visie met de benodigde wetenschappelijke onderbouwing. Kortom, de NVvP heeft de parodontologie op de kaart gezet in Nederland en de NMT ondersteunt dit van harte.”

Het zijn van die voorwerpen waarvan we blij zijn dat ze bestaan. Die over een fraaie vormgeving beschikken, een zekere symboliek uitstralen of soms gewoon zo ongelooflijk doeltreffend in hun functioneren zijn. En dus zijn het eigenlijk voorwerpen waar we stiekem een beetje van zijn gaan houden. Omdat ze ons vak nóg mooier, leuker of inspirerender maken.

Millimeterwerk

In de reuzen-uitvoering zijn ragers ook ideaal om smalle richeltjes tussen verwarmingsradiatoren in huis van stof te ontdoen. En als flessenreiniger verrichten ze eveneens goede zaken. Ze zijn absoluut de eerste keus voor paro-patiënten om interdentaal de boel schoon te houden. Handig zijn ze beslist: iedereen kan ermee aan de slag. Qua formaat valt er uit diverse millimeters doorsnee te kiezen, soms lijken zelfs de kleinste ragers nog akelig groot. Een deskundig persoonlijk advies is dus wel noodzakelijk. Om goed te kunnen reinigen, zijn meerdere maten nodig en dat leidt soms tot volle taferelen op de wastafel. Ons advies: plaats de ragers bij elkaar in een klein bakje met het steeltje naar omlaag, gebruik de juiste maten en ververs regelmatig.

Dieptemeter

Lange tijd waren alleen het 'haakje en het spiegelkje' de belangrijkste speurneuzen bij een tandheelkundige controle. Inmiddels moet iedere tandartspraktijk over evenveel pocketsondes als cariëssondes beschikken. Ongelooflijk dat zo'n verrassend eenvoudig instrument zulke onmisbare diagnostische gegevens kan opleveren. En dat zelfs dit eenvoudige hulpmiddel qua vorm en dikte nog in diverse variaties verkrijgbaar is. Voor een optimaal behandelresultaat druk je bij een eerste onderzoek wat harder dan na de behandeling, stellen sommige over-enthousiastelingen. Professionals houden het bij een constante druk. Dan is sonderen, mits door deskundige handen uitgevoerd, vrijwel pijnloos. We kunnen niet meer zonder. Want meten is weten.

Verbluffend eenvoudig

Sommigen mensen denken dat ze met een grote bellenblazer te maken hebben. Anderen gaan al kokhalzen bij de gedachte alleen al dat ze deze plaaggeest achterop de tong moeten zetten. En in de

Dikke van Dale wordt de tong-schraper ook omschreven als 'een flikflooiër, iemand die een ander uithoort'. Wij kiezen gewoon voor de simpele benaming: tongreiniger.

Want dit verbluffend eenvoudige hulpmiddel is de beste manier om de tong schoon en fris te houden.

De aanslag op de tong bevat immers veel bacteriën die medeveroorzaker zijn van een slechte adem (ontstoken tandvlees is overigens de hoofdveroorzaker daarvan). De truc: steek de tong zo ver mogelijk uit, plaats de tongschraper met vaste hand achterop de tong en schraap in één beweging schoon. Niet voor iedereen nodig, maar voor velen wel een uitkomst.

Pijler uit Zweden

Bij toeval kwam de Zweedse professor Bränemark er in 1951 achter dat titanium, in bot geïmplantéerd, leidt tot osseointegratie. Daarmee bereikte hij wat velen vóór hem zonder succes hadden trachten te realiseren.

Vandaag de dag vormen implantaten een betrouwbaar en voorspelbaar alternatief voor natuurlijke elementen en zijn ze niet meer weg te denken uit de moderne tandheelkunde.

De ultieme oplossing is het implantaat echter nog niet: het is relatief kostbaar, absoluut niet geschikt in een parodontaal ongezonde mond en in de mond van rokers is het implantaat veelal geen lang leven beschoren. Voor langdurig succes is goed onderhoud thuis en in de tandheelkundige praktijk noodzakelijk. De eerste kaper op de kust heeft zich bovendien alweer aangediend: peri-implantitis zal de wetenschappelijke gemoederen de komende jaren flink bezighouden.

Aspirientje?!

Als mensen het over een pijnstillertje hebben, praten ze vaak over 'een aspirientje'. Daarmee scheren ze alle pijnstillers over één kam. En zo zijn er ook nog steeds mensen die iedere manier van interdentaal reinigen 'flossen' noemen. Misschien komt die vertrouwde uitstraling door de leeftijd van het product? In 1898 startte Johnson & Johnson voor het eerst met de productie van 'unwaxed silk dental floss'. Jarenlang bleef een flossdraadje het enige middel om tussen de tanden en kiezen te reinigen. Maar daar kwam dus jaren geleden al verandering in. Sterker nog: binnen de moderne parodontologie heeft floss nog slechts een beperkte toepassing. Het bekende doosje met het superdunne draadje staat zeker niet op de eerste plaats als het om interdentaal reinigingsmiddelen gaat. Een flossdraadje is ook lastig te hanteren, zeker in aanwezigheid van gezelschap. Maar toch: niet weggooien, dat doosje. Flossdraadjes zijn zeker handig als extra aanvulling op de mondhygiëne. En je kunt er ook heel goed verjaardagsballonnen mee ophangen.

Pittig prikkertje

Het ergste is een draadje rundvlees. Maar ook een sesamzaadje of stukje drop kan redelijk irritant zijn als het tussen tanden of kiezen blijft steken. Dat moet er zo snel mogelijk tussenuit en dus gebruikt menigeen het eerste wat binnen handbereik ligt. Zoals een afgebroken lucifertje, cocktailprikkertje, stukje hout of (dit staat vaak bij het Chinese restaurant op tafel) een soort plastic schepje. Jammer, want met dergelijke prikkers raakt het tandvlees snel beschadigd. En het risico dat het houtje afbreekt, is wel degelijk aanwezig. Het juiste gereedschap om de weg interdentaal weer open en schoon te krijgen, is de tandenstoker: driehoekig van vorm en bij voorkeur gemaakt van zacht soepel hout. Met 'de hand ervoor' is het in gezelschap zeker bruikbaar. Bent u in een restaurant en staan er geen goede driehoekige stokers op tafel? Maak er melding van. Uw mede-gourmands zullen u er dankbaar voor zijn en het restaurant maakt grote kans op een (extra) Michelinster.

Parels in de parodontologie

Vijfenzeventig jaar NVvP heeft aardig wat hoogtepunten voortgebracht. Grote sprongen voorwaarts in kennis, nieuwe behandeltechnieken of ongeëvenaarde vakgenoten: het zijn stuk voor stuk parels waar we trots op mogen zijn. We hebben er enkele voor u op een rij gezet. Chapeau!

Hans Rodenburg Stichting

Hij fungeerde er 9 jaar als bestuurslid, waarvan 6 jaar als voorzitter. Ter nagedachtenis aan Hans is op initiatief van een aantal directe collega's in 1993 de Hans Rodenburg Stichting opgericht. Deze stichting heeft ten doel om het parodontologieonderwijs in Nederland te bevorderen. Hiertoe beheert de stichting het door Hans opgestelde onderwijsmateriaal en verzorgt zij lezingen op het gebied van de parodontologie en implantologie. Uit respect voor haar oud-voorzitter sponsort de NVvP de Hans Rodenburg-lezingen. Deze worden driejaarlijks gehouden tijdens een NVvP-congres. De Hans Rodenburg-lezingen worden gekenmerkt door hun duidelijk klinische karakter, gebaseerd op wetenschappelijk onderzoek. Een passend eerbetoon aan een bijzonder mens.

Bevlogen parodontoloog, gedreven docent in de parodontologie en helaas veel te vroeg overleden: **Hans Rodenburg (1952-1992)**. Hans toonde op alle fronten een enorme inzet voor zijn vak, ook in de NVvP.

Hét Journaal

Periodontology vanzelfsprekend uw eerste keuze. Het Journal werd opgericht in 1974, met medewerking van de NVvP, en kende Hans Mühleman uit Zürich als eerste editor. In 1976 nam Jan Lindhe de pen van hem over en hij bleef maar liefst 30 jaar als hoofdredacteur aan het magazine verbonden. Aanvankelijk kwam het Journal 4 x per jaar uit, inmiddels verschijnt het al jarenlang 12 x per jaar. En is het uitgegroeid tot het grootste, leidende en meest toonaangevende wetenschappelijke tijdschrift in de parodontologie.

Voor een overzicht van het nieuws van de dag kijkt u naar het Acht uur journaal. Wilt u op de hoogte blijven van het laatste wetenschappelijke nieuws in de parodontologie, dan is het **Journal of Clinical**

'AJ'

NVvP. Zijn wetenschappelijke onderzoeken naar de relatie tussen bacteriologie en parodontale infecties bleken van baanbrekend niveau. Met zijn 'Amsterdamse cocktail' (de 'combikuur' van amoxicilline en metronidazol) zette AJ bovendien Nederland op de kaart. Of het nu een mini-werkcongres of een 'Bugs in Concert'-symposium in de kleine zaal van het Concertgebouw is, AJ draait er zijn hand niet voor om. En dat alles met tomeloze inzet en een onverwoestbaar humeur. Een parel meer dan waardig.

In deze rubriek mag hij zeker niet ontbreken: **Arie Jan van Winkelhoff**, ook wel "**AJ**" genoemd (buiten Nederland uitgesproken als 'Eedjee'), de microbioloog die sinds jaar en dag actief in de weer is voor de parodontologie en de

Aarhus Human model

Wat nu zo vanzelfsprekend is, was dat ooit niet. Zo weten we pas sinds de 60-er jaren welke relatie er bestaat tussen plaque en parodontale infecties. De drie onderzoekers Harold Löe, Else Theilade en S.B. Jensen lieten studenten (natuurlijk zij die tandheelkunde studeerden!) een tijdje hun tanden niet poetsen. De klinische (en later ook bacteriologische) veranderingen werden bijgehouden en na enige tijd ontstond gingivitis. Bij de ene persoon gebeurde dat wat sneller dan bij de andere en met een goede mondhygiëne verdween de gingivitis weer. De naam van het onderzoek? **'Experimental gingivitis in man'**, ook wel het 'Aarhus human model' genaamd. Het onderzoek werd in mei-juni 1965 in het J. Periodontology gepubliceerd en legde een onmisbare basis voor de kennis die we nu zo vanzelfsprekend vinden...

'EXPERIMENTAL GINGIVITIS IN MAN'

EuroPerio

Als het om internationale wetenschappelijke congressen in de parodontologie gaat, gold de Annual Meeting van de AAP lange tijd als de Golden Standard. Inmiddels mogen wij Europeanen trots zijn op **EuroPerio**, als congres qua niveau en grootte de absolute meerdere van het AAP-congres. Het eerste EuroPerio-congres werd in Parijs georganiseerd en daarna volgden nog 5 grote congressen, telkens in een andere grote Europese stad. Het congres vormt een geweldige state of the art op wetenschappelijk gebied, met lezingen verzorgd door alle grote namen uit de internationale wereld der parodontologie (en implantologie). Voor de Nederlandse deelnemers is er bovendien altijd een aantrekkelijke reden om de koffer te pakken: de 'Hollandse Avond', georganiseerd door de NVvP in samenwerking met één van de sponsors.

Wijze raadslieden

Minimaal 1 x per jaar komen ze bijeen, de oud-voorzitters van de NVvP die nog steeds lid van de vereniging zijn. Met hun kennis en ervaring vormen deze wijze lieden sinds 1997 een nuttige kennisbron, waarmee zij als adviescollege het huidige NVvP-bestuur gevraagd en ongevraagd van adviezen voorzien. De bijnaam **'Beleids Advies Commissie'** is dan ook beslist op z'n plaats. Overigens staan niet alleen zakelijke kwesties op de agenda: de bijeenkomsten van de oud-voorzitters worden vooral gekenmerkt door informele gesprekken in een ontspannen sfeer.

Jan van Hoeve

"Goede tandheelkunde is gebaseerd op preventie en restauratieve tandheelkunde is alleen mogelijk in een mond met een gezond parodontium." Het is één van de uitspraken van oud-parodontoloog **Jan van Hoeve**, de eigenzinnige algemeen practicus met grote voorliefde voor de parodontologie. Vanaf het begin van zijn praktijkvoering in 1970 documenteerde hij zo veel mogelijk patiënten op klinische-, röntgenologische- en fotografische wijze. Dat leidde allereerst tot tal van klinische artikelen in het vaktijdschrift 'De Tandartspraktijk'. Op basis daarvan verscheen vervolgens in 2008 het boek 'Parodontologie in de praktijk', een uitgave van de NVvP. Het is een bijzonder boek, leerzaam en ook goed bruikbaar in het onderwijs. Jan was overigens NVvP-bestuurslid vanaf 1974, eerst als tweede secretaris en van 1978 tot 1980 als penningmeester. In die periode kon men hem nog wel eens tijdens congressen in de lunchpauze zien rondstappen met een grote portemonnee om contant geld op te halen. Een collega die het predicaat 'parel in de parodontologie' beslist verdient.

Bewezen, betrouwbaar en veilig

Synergie

Objectiviteit is een kostbaar goed dat in de spagaat tussen wetenschap en commercie tot lastige afwegingen kan leiden. Dat probleem heeft de NVvP niet. Samen met een aantal waardevolle partners in de industrie werken wij al jaren op een onafhankelijke, integere en respectvolle manier aan het bevorderen van kennis en kunde in de parodontologie. In het kader van ons jubileumjaar vroegen wij een aantal van deze bedrijven naar de waarde van hun relatie met de NVvP.

Joyce Baert, Professional en Academic Relations Manager Professional Divisie Oral-B® (Sponsor Platina NVvP):

“Evidence based dental hygiene staat voorop”

Hoe lang werkt u met de NVvP samen?

“In welk jaar de samenwerking gestart is, weet ik niet precies, dat is ver vóór mijn tijd. Onze organisaties werken echter jaren met elkaar samen, wij zijn altijd al één van de hoofdsponsors van de NVvP geweest.”

Wat is de kracht van deze samenwerking?

“De NVvP is een krachtige, wetenschappelijke vereniging en juist die insteek is voor ORAL-B® belangrijk. Wij zijn een gerenommeerd, betrouwbaar bedrijf en de NVvP hecht daar waarde aan. Evidence based dental hygiene staat hoog in ons vaandel, onze vertegenwoordigers gaan ook altijd uit van de kracht van wetenschappelijke studies die onze producten ondersteunen. Bij de NVvP staat wetenschappelijk onderzoek vanzelfsprekend eveneens centraal. Die gezamenlijke doelstelling komt onder andere tot uiting in de NVvP Oral-B® Onderzoeksprijs die tweejaarlijks wordt uitgereikt.”

Wat ziet u als hoogtepunt in uw relatie met de NVvP?

“De DPSI-score. Toen de NVvP dit instrument ontwikkelde, heeft ORAL-B® materiaal ontwikkeld om de DPSI kracht bij te zetten. We hebben bijvoorbeeld folders ontwikkeld en afsprakenkaartjes met op de achterzijde de DPSI-score vermeld. Deze zijn gedistribueerd onder de dentale professie in Nederland en België. De NVvP gaat in haar jubileumjaar de DPSI hernieuwd onder de aandacht brengen. Wellicht dat we hier opnieuw een ondersteunende rol in kunnen spelen.”

Wat hoopt u in de toekomst nog eens samen te kunnen realiseren?

“We zouden bijvoorbeeld intensiever kunnen samenwerken, waarbij we de sterktes van ORAL-B® en de NVvP nog beter kunnen gebruiken. Stel dat de NVvP zich meer wil gaan richten op de consument: daar heeft ORAL-B® een sterke binding mee. De basis van onze samenwerking is uitstekend en leent zich beslist om verder uit te bouwen.”

Basisinzichten behouden altijd hun relevantie

Jeroen Craandijk verzorgt in iedere NVvP-Nieuwsbrief een Abstract

NVvP-leden kunnen er op vertrouwen: iedere editie van de NVvP-Nieuwsbrief bevat een Abstract. De redacteur van deze rubriek is parodontoloog Jeroen Craandijk uit Leiden. Zijn samenvattingen van wetenschappelijke artikelen zijn kort, krachtig en bieden volop inspiratie voor de dagelijkse praktijk. Een korte kennismaking met de auteur én natuurlijk een Abstract, speciaal voor deze NVvP-jubileumeditie samengesteld.

pathogenese en de behandeling van problemen. Deze aandachtsgedebieden probeer ik zo evenwichtig mogelijk te verdeelen, waarbij alle onderwerpen een keer aan bod komen. Er geldt nóg een criterium: sommige wetenschappelijke artikelen zijn boeiend, maar liggen te ver af van de dagelijkse praktijk. Die artikelen kies ik dan niet uit, de lezers van een Abstract moeten er wel altijd iets mee kunnen."

Meenemen

Voor het schrijven van een leesbaar artikel, met een goede balans tussen onderzoeksgegevens en toelichtende tekst, vindt Jeroen Craandijk een pittige uitdaging. "Het laatste deel van het Abstract vind ik het leukste om te schrijven. Hier kan ik mijn eigen conclusie toevoegen, probeer ik lezers suggesties te bieden over hoe ze het onderzoek en de conclusies daaruit kunnen plaatsen. Een écht praktische invalshoek bieden is lastig, maar ik wil mensen wel altijd meenemen in het nadenken over de structuren van een onderzoek en eventuele tekortkomingen ervan."

Toepasselijk

Voor het Abstract op de volgende pagina koos Jeroen Craandijk het onderwerp 'plaquebeheersing en pocketeliminatie' uit de tweede jaargang van de Journal of Clinical Periodontology. Waarom? "Dit onderzoek richt zich op één van de basisinzichten in de parodontologie, namelijk het krijgen van een lage bacteriële lading in de mond door te werken naar een gemakkelijk te onderhouden dentitie. Dat blijft toch de kern van de behandelingen in de praktijk: om te kunnen weten wat de afwijkingen zijn, moet je eerst weten wat de gouden standaard is. Basisinzichten behouden altijd hun relevantie, zorgen ervoor dat een behandeling succesvol is. Dat leek me wel een toepasselijke insteek voor deze NVvP-jubileumeditie."

Parodontoloog Jeroen Craandijk uit Leiden leest wetenschappelijke tijdschriften al een paar jaar met een 'NVvP-Nieuwsbrief-Abstract'-blik: zodra hij meent dat een onderzoek een interessant onderwerp voor de NVvP-Nieuwsbrief is, gaat er een geeltje op de pagina. Later maakt Jeroen dan uit deze artikelen een keuze. "Bij de te behandelen onderwerpen maak ik feitelijk telkens de keuze tussen twee soorten onderwerpen:

Tip: stapel wegwerken

Hoe goed u uw vakliteratuur ook bijhoudt, in de praktijk blijkt het doornemen van de stapel 'nog te lezen' wetenschappelijke tijdschriften uit binnen- en buitenland soms een eindeloze opgave. Groeit de stapel u boven het hoofd? Wellicht biedt deze suggestie uitkomst: maak voor uzelf een lijstje met onderwerpen die u voor uzelf belangrijk vindt, zoals kaakbotaugmentatie, microbiologie, chirurgische- of mechanische behandeling, mucogingivale chirurgie, cofactoren enzovoorts. Kies dan per jaar één onderwerp waar u zich op gaat focussen. Zo stelt u voor uzelf een persoonlijk ontwikkelingsdoel vast, waarmee u niet alleen snel en doeltreffend uw wetenschappelijke literatuur kunt scannen, maar tegelijkertijd gericht aan kennisvermeerdering doet. Zo wordt die stapel vanzelf ineens een stuk minder bezwaarlijk...

Abstract

Het effect van plaquecontrole en chirurgische pocket-eliminatie op parodontale gezondheid

In 1975 was aangetoond dat regelmatige gebitsreiniging en mondhygiëneinstructie het proces van marginale parodontitis kon vertragen. Met dierexperimenteel onderzoek was al bewezen dat parodontaal verlies optreedt indien plaque ongestoord kon accumuleren en verkalen. Recent was ook aangetoond dat gingivitis en parodontitis konden worden voorkomen of tot stilstand gebracht met herhaalde gebitsreinigingen. In 1969 werd daarom aan de Universiteit van Göteborg een onderzoek opgestart om aan te tonen dat (1) de continue aangroei van microbiële plaque de belangrijkste etiologische component is, niet alleen voor gingivitis en parodontitis maar ook voor ernstige parodontitis, en (2) dat ook ernstige vormen van parodontitis genezen kunnen worden bij patiënten die bereid zijn een optimale plaquecontrole uit te voeren.

Lindhe J & Nyman S. The effect of plaque control and surgical pocket elimination on the establishment and maintenance of periodontal health. A longitudinal study of periodontal therapy in cases of advanced disease. J Clin Periodontol 1975;2:67-79.

Materiaal & Methode

De onderzoeksgroep bestond uit 75 patiënten, verwezen voor parodontale behandeling, met gemiddeld 50 procent aanhechtingsverlies. Voorwaarde voor deelname was acceptatie van parodontale behandeling, inclusief de voorgestelde extracties, chirurgie en prothetische reconstructies, indien geïndiceerd. Daarnaast moesten de subjecten in staat zijn tot het onderhouden van een optimale mondhygiëne en tenslotte bereid zijn om tenminste elke 6 maanden voor onderzoek terug te komen.

Het behandelprotocol bestond uit initieel onderzoek, prechirurgische behandeling, herbeoordeling na 3-6 maanden van ongesuperviseerde zelfzorg, parodontale chirurgie en tenslotte regelmatig nazorg. Bij het initieel onderzoek werden de parameters plaque-index, gingival-index, pocketdiepte, furcatietoegankelijkheid, mobiliteit en röntgenologisch botniveau gescoord. Op basis van deze waarden werd een diagnose op elementniveau gegeven. De volgende 4 diagnoses werden toegekend: gingivitis, parodontitis levis, parodontitis gravis en parodontitis complicata. De prechirurgische behandeling bestond uit uitgebreide instructie, motivatietraining, tandsteen- en plaqueverwijdering en aanpassing van restauratieranden (plaqueveretie factoren). Elementen die om endodontische-, cardiologische-, parodontale- of prothetische reden niet konden worden behouden, werden verwijderd. Een periode van 3-6 maanden zonder

Een aantal NVvP Nieuwsbriefmedewerkers door de jaren heen. Van l. naar r.: Hankie Bulthuis, Jan Jansen, Jan Tromp, Leo Kroon, Schelte Fokkema, Jeroen Craandijk, Gerard Voerman, Aat Doek, Erwin van der Zee en Laurens Tinsel.

supervisie volgde, waarbij de patiënten werden beoordeeld op mate van coöperatie en bereidheid tot het volgen van het strenge plaquebeheersingsbeleid. Bij de herbeoordeling werden alle parameters weer gescoord en werd een chirurgisch plan opgesteld voor sites met pocketdiepten > 4mm. Verschillende chirurgische technieken werden toegepast (gingivectomie, modified reverse bevel flaps, scaling en rootplaning en furcatie-chirurgie). Na de chirurgie werden definitieve restauraties geplaatst van goud, amalgaam, silicaat of prothetische reconstructies waar dat nodig was. Tenslotte bestond de regelmatige ondersteuning uit nazorg elke 3 tot 6 maanden met gebitsreiniging, herinstructie en jaarlijkse evaluatie.

Resultaten

De studie betrof 75 subjecten met 1898 (gem. 25,3 per patiënt) elementen. Prechirurgisch werden 278 elementen verwijderd (gem. 3,3 per patiënt). De gemiddelde individuele plaque-index was 1,6 en de gingival-index bedroeg 1,3. De gemiddelde pocketdiepte was 6.3 ± 0.37 . Bij 9 elementen werd een tunnelprocedure uitgevoerd en 69 elementen werden gepremolariseerd. Bij 931 elementen werd een verhoogde mobiliteit gescoord, waarvan 207 (22%) met klasse 3 mobiliteit. Tijdens de behandeling konden 1620 elementen behouden blijven, gedurende de 5 jaar observatie. De gemiddelde individuele plaque-index scores waren resp. 0.41, 0.35 en 0.34 direct na de chirurgische behandeling en na 1 en 5 jaar. De gemiddelde pocketdiepte was 5.7 mm voor behandeling. Bij alle evaluaties was dit minder dan 3 mm. Pocketdiepten méér dan 3 mm kwamen voor op 18 oppervlakken van 8 elementen. Dit waren voornamelijk elementen na furcatie chirurgie. Niet één

keer kwam de pocketdiepte boven de 6 mm. Na 5 jaar was bij slechts 14 gladde vlakken cariës gediagnosticeerd.

Discussie

De belangrijkste bevinding van deze inmiddels klassieke studie is dat ook vergevorderde parodontitis behandeld kan worden indien patiënten bereid en in staat zijn om een hoog niveau van plaquecontrole uit te voeren. De behandelingen waren gericht op het elimineren van restpockets. De onderzoekers geven aan dat de subjecten van deze 5-jarige studie geselecteerd zijn op hun vermogen om dit hoge niveau van plaquebeheersing te tonen. Toch is volgens de onderzoekers met deze studie onomstotelijk aangetoond dat bacteriële plaque de belangrijkste, en mogelijke de enige, factor van belang is bij gingivale ontsteking en parodontale afbraak. Voor onze tijd (36 jaar later) is de relevantie van deze studie nog steeds groot. Het model van parodontitis is complexer geworden: met aandacht voor niet alleen de kwantiteit van de flora maar ook de kwaliteit, de afweerreactie van de gastheer, de genetische opmaak en lifestyle factoren. Een gestructureerde aanpak met goede diagnostiek en documentatie, gevolgd door een beleid dat gericht is op plaquecontrole, zal ook in onze tijd tot parodontale gezondheid leiden. Daarnaast is voor het aanverwante gebied van de implantologie niet alleen de diagnostische methodiek van de parodontale aandoeningen van belang, maar ook het hier getoonde inzicht dat plaquebeheersing en bereikbaarheid van oppervlakken de doorslag geven voor de parodontale (peri-implantaire) gezondheid.

Jeroen Craandijk, parodontoloog (NVvP) te Leiden.

N V v P O N D E R Z O E K S P R I J S

Hoogwaardig onderzoek verdient een stimulans

Wanneer je het streven naar wetenschappelijke ontwikkelingen in je vakgebied hoog in het vaandel voert, is het belangrijk om wetenschappelijke onderzoeken te stimuleren. Voor de NVvP leidde deze gedachtengang tot het instellen van de NVvP Onderzoeksprijs. Eénmaal per twee jaar reikt de NVvP deze prijs uit. Het is een bijzondere prijs, die door de firma Procter & Gamble Nederland ORAL B® ter beschikking wordt gesteld. De winnaar krijgt € 2250 én een bijzondere vermelding in de geschiedenisboeken van de NVvP...

Voor de NVvP Onderzoeksprijs komen in aanmerking onderzoeksverslagen van onderzoekers werkzaam in Nederland die aan de volgende criteria voldoen:

- Het onderzoek dient van uit Nederland in de internationale Engelstalige literatuur gepubliceerd te zijn.
- Het onderzoeksverslag dient betrekking te hebben op het vakgebied van de parodontologie.
- Het onderzoeksverslag dient gepubliceerd of voor publicatie geaccepteerd te zijn in de 2 jaren voorafgaande aan het jaar waarin de prijs wordt uitgereikt.

Beoordeling

De beoordeling vindt plaats door een internationale jury bestaande uit Nederlandse hoogleraren in de parodontologie, aangevuld met minimaal twee buitenlandse hoogleraren in de parodontologie en een vertegenwoordiger van de firma Procter & Gamble Nederland Oral B®. Indien de jury van mening is dat geen van de inzendingen voldoende niveau heeft, wordt de prijs dat jaar niet uitgereikt.

De NVvP Onderzoeksprijs wordt uitgereikt tijdens een congres van de NVvP. De winnaar verplicht zich om, op basis van het onderzoeksverslag, een voordracht te verzorgen tijdens dit congres.

Dr. Mark Timmerman over de NVvP Onderzoeksprijs:

Een ideale manier om je onderzoek te profileren

"In 2001 won ik de NVvP Onderzoeksprijs voor mijn onderzoek, getiteld 'Untreated periodontal disease in Indonesian adolescents. Longitudinal clinical data and prospective clinical and microbiological risk assessment'. Dit onderzoek is feitelijk een studie die aantoont dat Aa een factor is die aanleiding kan geven tot het voortschrijden van parodontitis. Dit was destijds redelijk hot, maar het was eigenlijk nooit eerder in prospectieve studies over zo'n lange termijn én in een uniforme onderzoeksgroep aangetoond. Het was ook een flinke uitdaging om dit hele verhaal goed op papier te krijgen: het was een langlopend project, waarbij tijdens de loop de inzichten op progressie van parodontitis ook nog eens wijzigden. Het winnen van de NVvP Onderzoeksprijs was voor die studie dus zeker bijzonder. Het was leuk om het onderzoek in te sturen en om beoordeeld te worden door zo'n deskundige jury. Bovendien vormt deze prijs een ideale manier om je onderzoek, tijdens een NVvP-congres ten overstaan van zo'n groot publiek, te profileren. En als je, net als ik, gewoon houdt van prijzen winnen, dan is deze prijs best wel een bijzondere aanwinst!"

And the winner is...

De prijs werd voor het eerst uitgereikt in 1986. De winnaar van dat jaar was dr. Ubele van der Velden, die de prijs in ontvangst mocht nemen voor het onderzoek 'Experimental gingivitis in relation to susceptibility of periodontal disease'. Vervolgens werd de prijs in de daaropvolgende jaren gewonnen door:

22 april 1988 - Amsterdam: Dr. F. Abbas Bleeding frequency and the development of gingival inflammation.

18 mei 1990 - Maastricht: Mw. dr. W. Reuland-Bosma Cellular aspects of and effects on the gingiva in children with Down's syndrome during experimental gingivitis.

20 maart 1992 - Den Haag: Dr. S.H. Sasstrowijoto Improved metabolic control, clinical periodontal status and subgingival microbiology in insulin-dependent diabetes mellitus. A prospective study.

10 juni 1995 - Gothenburg: Mw. dr. M.D.A. Petit Transmission of Actinobacillus actinomycetemcomitans in families of adult periodontitis patients.

14 november 1997 - Utrecht: Dr. E. van der Zee Cytokine-induced endogenous procollagenase stored in the extra cellular matrix of soft connective tissue results in a burst of collagen breakdown following its activation.

19 november 1999 - Utrecht: Dr. Sch. J. Fokkema A possible association of 1-antitrypsin deficiency with the periodontal conditions in adults.

16 november 2001 - Utrecht: Dr. M.F. Timmerman Untreated periodontal disease in Indonesian adolescents. Longitudinal clinical data and prospective clinical and microbiological risk assessment.

14 november 2003 Utrecht: Dr. B.G. Loos Use of barrier membranes and systemic antibiotics in the treatment of intraosseous defects.

18 november 2005 Utrecht: Mw. dr. S.F. de Haar Loss-of-function mutations in cathepsin C in two families with Papillon-Lefèvre syndrome are associates with deficiency of serine proteinases in PMNs

16 november 2007 Utrecht: S. Bizzarro, MSc Periodontitis is characterized by elevated PAI-1 activity.

22 april 2010 Zeist: Mw. dr. E.A. Nicu Elevated platelet and leukocyte response to oral bacteria in periodontitis.

Wisselingen in naam en bedrag

Deze Onderzoeksprijs heeft in de loop der tijd uiteenlopende benamingen gehad. Bij de eerste uitreiking heette de prijs simpelweg de 'NVvP Onderzoeksprijs'. Vanaf 1988 tot en met 1995 werd deze prijs aangeduid als 'NVvP Colgate Onderzoeksprijs'. In 1997 kreeg de prijs de naam 'NVvP Corsodyl® Onderzoeksprijs', in 1999 werd het de 'NVvP Braun Oral B® Onderzoeksprijs' en sinds 2007 is er sprake van de 'NVvP – Oral B® Onderzoeksprijs'. Het bij de prijs behorende bedrag varieerde eveneens: van fl. 3500 en fl. 5000 tot het uiteindelijke € 2250,-.

EMS

THE ORIGINAL AIR-FLOW®
AND PIEZON® METHODS
MAKE UP A UNIQUE TEAM →
**AIR-FLOW MASTER PIEZON® FOR
SUCCESSFUL SUB- AND
SUPRAGINGIVAL PROPHYLAXIS
INCLUDING SCALING**

**"I FEEL
GOOD"**

EMS-SWISSQUALITY.COM

N V v P P R E V E N T I E P R I J S

Bijzondere inzet voor het vakgebied belonen

In 1986 reikte de NVvP voor de eerste keer de NVvP Preventieprijs uit, destijds nog de 'NVvP-Colgate Mondhygiëneprijs' genaamd. Met deze prijs worden mondhygiënist beloonde die zich op een bijzondere manier voor hun vak/vakgebied hebben ingezet. Eén van de winnaars van deze prijs is Inge van der Blom. Zij kreeg de prijs in 1990 uitgereikt tijdens de '3rd Northsea Conference on Periodontology' in Maastricht. "Ik heb het geluk gehad om samen met Hans Rodenburg te mogen werken. Daar is het eigenlijk allemaal mee begonnen."

De NVvP Preventieprijs is ingesteld door de Nederlandse Vereniging voor Parodontologie met de bedoeling om mondhygiënist te stimuleren zich in te zetten voor het vakgebied van de mondhygiëne en/of het werkkterrein van de mondhygiënist.

Uitzonderlijk

De prijs, die door de firma Procter and Gamble Nederland ter beschikking wordt gesteld, bedraagt € 900 en wordt 1 x per 2 jaar uitgereikt. Voor de prijs komen in aanmerking 'in Nederland werkzame mondhygiënist die zich in de afgelopen 2 jaar uitzonderlijk hebben onderscheiden met betrekking tot bovenstaande doelstelling'.

(Foto: Margreet van Beusekom)

Mondhygiënist Inge van der Blom over de NVvP Preventieprijs:

Een bijzondere vorm van waardering door je vakgenoten

"In 1980 werd ik uitgenodigd om bij de VU op de afdeling Parodontologie te komen werken. Hier had ik het geluk om samen te mogen werken met Hans Rodenburg, het mooiste wat me in mijn vakgebied is overkomen. In die periode gebeurde er heel veel in de parodontologie, er was echt een omslag gaande. Hans was één van de mensen die daaraan een grote bijdrage heeft geleverd en dat werkte super inspirerend. We hebben samen in 1982 de postacademische cursus 'Initiële parodontale behandeling' opgestart, de eerste vijftientig cursussen hebben we samen gegeven. Echt pionierswerk: we paktten alle nieuwe ontwikkelingen op en gingen ermee aan de slag. Als we onderwijsmateriaal misten, maakten we dat zelf. We werden gedreven door ongekend enthousiasme en deelden dezelfde accuratesse. Toen Hans in 1985 met een aantal maten de Kliniek voor Parodontologie in Amsterdam startte, ging ik met hem mee en was ik de eerste mondhygiënist die daar werkte. In 1989 werd ik gevraagd om voor de HEMA een boekje te schrijven in de serie 'Gezond en Wel'. Dit boekje, 'Mondhygiëne', was een handzame en concrete vraagbaak voor de consument en werd zeer goed ontvangen. Alles bij elkaar genomen denk ik dat dit de belangrijkste redenen zijn waarom ik werd voorgedragen voor de NVvP-Colgate Mondhygiëneprijs. Ik vond het erg leuk om deze prijs te ontvangen, zo'n vorm van waardering door je vakgenoten is toch bijzonder. Deze prijs zet mensen hopelijk aan om zich voor een bepaald deel van hun vakgebied extra in te zetten."

And the winner is...

De prijs werd voor het eerst uitgereikt in 1986. De winnaar van dat jaar was mevrouw M. Stalman, die de prijs in ontvangst mocht nemen vanwege haar belangrijke bijdrage aan de ontwikkeling van een mondhygiëneprogramma voor jeugdige kankerpatiënten. Vervolgens werd de prijs in de daaropvolgende jaren gewonnen door:

22 april 1988 Amsterdam: mw. M. van Kooten-van Heusden
19 mei 1990 Maastricht: mw. I. van der Blom
1 juli 1992 Den Haag: mw. A.A.S. van Herk-van den Dool
11 november 1994 Utrecht: mw. M.C. Cornips
8 november 1996 Rotterdam: mw. T. Rozendal
20 november 1998 Amsterdam: mw. M. Hovius
1 december 2000 Utrecht: mw. L. Endstra
15 november 2002 Utrecht: mw. I.H. Groeneveld
19 november 2004 Utrecht: mw. M.M.A. Stroomer
25 november 2006 Rotterdam: mw. M.C. Belder
14 november 2008 Utrecht: dhr. R. Knevel
8 april 2011 Utrecht: mw. Alina Kunnen

Wisselingen in naam en bedrag

De NVvP Preventieprijs heeft overigens in de loop der jaren verschillende benamingen gehad. Aanvankelijk werd deze prijs aangeduid als 'NVvP Colgate Mondhygiëneprijs'. Deze naam werd later gewijzigd in de 'NVvP-Braun Oral B®-Mondhygiëneprijs'. Vandaag de dag wordt de benaming 'NVvP Preventieprijs' gehanteerd. Het uitgekeerde bedrag veranderde alleen met de komst van de euro: in de beginjaren kreeg de winnaar een bedrag van fl. 1500,- uitgereikt, later werd dit bedrag bijgesteld tot fl. 2000,-. Sinds de komst van de euro ontvangt de winnaar € 900,-.

preventie

Marjolijn Hovius over het beroep mondhygiënist

blijft voorop staan

Het beroep van de mondhygiënist heeft in de afgelopen jaren een flinke ontwikkeling doorgemaakt. De opleiding en het takenpakket werden uitgebreid, vrije toegankelijkheden werden verkregen en het aantal mondhygiënist nam aanzienlijk toe. Marjolijn Hovius heeft deze ontwikkelingen van dichtbij meegemaakt. Zij meent dat mondhygiënist trots mogen zijn op hun beroep. Tegelijkertijd is ze kritisch: “Ik mis soms de bevlogenheid.”

Voor een gesprek over de ontwikkeling van de opleiding tot mondhygiënist in de laatste 35 jaar (en de ontwikkeling van het beroep zelf) is Marjolijn Hovius de juiste gesprekspartner. Zij was immers van 1973 tot 2008 onder andere directeur van de opleiding tot Mondhygiëne in Amsterdam en weet dus precies waar ze het over heeft. “De opleiding breidde geleidelijk uit van twee naar vier jaar, er kwamen taakuitbreidingen en we ‘verhuisden’ van het ministerie van VWS naar het ministerie van Onderwijs. De UvA en de VU fuseerden en we kregen de opdracht van het ministerie om meer studenten op te leiden.”

• **Ons beroep is oorspronkelijk in het leven geroepen ter preventie van cariës** •

Die periode bracht ongetwijfeld mijlpalen met zich mee. “Zeker. Allereerst kregen wij snel een wettelijke grondslag. Dit was heel belangrijk, omdat hiermee het beroep erkend werd. Een volgende erkenning was de vrije toegankelijkheid. Nu gaan steeds meer mondhygiënist ‘evidence based care’ toepassen en onderzoek doen. Steeds meer mondhygiënist houden zich bovendien bezig met het schrijven van systematische reviews. Ook de taakuitbreiding vind ik een mijlpaal in ons beroep, maar daarbij wil ik graag opmerken dat wat mij betreft de preventie altijd voorop blijft staan.”

Vanwaar deze nadruk? “Ons beroep is oorspronkelijk in het leven geroepen ter preventie van cariës. Coryfeeën als Prof. Coppes, Dr. Grevers en Prof. Dekker hebben dit omgezet in de richting van de parodontologie. De opleiding voor mondhygiënist in Amsterdam bijvoorbeeld is opgezet om parodontale problemen bij patiënten te voorkomen en de aanwezige problemen door de mondhygiënische behandeling op zijn minst te verminderen. De mondhygiënist is de aangewezen persoon om de parodontale stabiele patiënt te behandelen. Een nauwe samenwerking met de parodontoloog is hierbij natuurlijk van eminent belang, deze is immers eindverantwoordelijk voor de patiënt. Maar met een juiste taakverdeling maak je optimaal gebruik van alle capaciteiten. Het is belangrijk dat iedere zorgverlener zijn of haar eigen plek inneemt, deze plaats moet je als zodanig erkennen én benutten.”

Samen werken aan kwaliteit dus. “Absoluut. Maar daarbij moet het dan wel echt om de zorg voor de patiënt gaan. Laten we niet alleen naar het behandelplan kijken, maar vooral ook naar het zorgplan: hoe ziet de patiënt er over tien jaar uit? Wat kunnen we daartoe nu wel en niet doen? Dat lange termijn denken mis ik soms wel eens, overigens bij alle partijen in de tandheelkunde. Maar juist het denken op lange termijn maakt het mogelijk dat je kunt kijken naar fasering. Die kennis moeten alle partijen vanuit hun eigen vakgebied inbrengen.”

Hoe heeft u de relatie mondhygiënist - NVvP door de jaren heen ervaren? “In het begin was die fantastisch. De tandartsen gericht op de parodontologie en de mondhygiënist moesten allemaal hun plekje veroveren in de tandheelkunde én in de maatschappij. De NVvP was nog niet zo groot, men kende elkaar en er was sprake van een ongekennde bevlogenheid. Ik weet nog dat in 1974 in Amsterdam officieel de eerste mondhygiënist als buitengewoon lid tot de NVvP werden toegelaten. De vereniging vervulde hierin een voortrekkersrol en ik was trots om daarbij aanwezig te mogen zijn.

Dat is allemaal veranderd. De vereniging is gigantisch gegroeid, de verhoudingen zijn zakelijker geworden. Dat kan niet anders, is ook een teken van de tijd, maar die bevlogenheid van toen mis ik nu wel eens. De vereniging is mijns inziens ook minder betrokken geraakt bij de mondhygiënist. Dat is geen onwil, maar een logisch gevolg van de ontwikkeling van de vereniging. Ik merk dat onder andere aan de onderwerpen die op de congressen aan de orde komen. Die zouden mogen veranderen.”

De mondhygiënist in het NVvP-bestuur zet zich hier ongetwijfeld voor in. Zijn er voor haar nog andere zaken die extra aandacht verdienen? “Dat de beroepsuitoefening van ons beroep wordt onderschreven. Het valt mij op dat men vergeet dat de tandarts en mondhygiënist gelijkwaardig zijn, al zijn ze niet gelijk. Erken dat dan ook! Ik word wel eens moe van dat gemopper op elkaar. Als je vindt dat een ander niet goed functioneert, praat er dan over en haal de onvrede uit de wereld. Ga zonodig naar de opleidingen Mondzorgkunde toe als je aanmerkingen hebt op het onderwijs. Maar laat niets niet onderzoeken, daar wordt de onderlinge verhouding niet beter van.”

Tot slot: hoe kan het beroep van de mondhygiënist zich verder ontwikkelen? “Wat ik al eerder meldde: het zorgplan moet nog meer worden toegepast, daar moet ook de mondhygiënist zich hard voor maken. En tegelijkertijd moeten we ons altijd blijven afvragen: waar ben ik mee bezig? Hoe weet ik dat ik wat ik doe goed doe? En waar haal ik de inspiratie vandaag om de patiënt zo goed mogelijk te blijven behandelen? Zo kan een geweldig beroep nog waardevoller worden gemaakt. Het beroep Mondhygiënist is met recht een beroep om trots op te zijn.”

• **Het zorgplan moet nog meer worden toegepast, daar moet ook de mondhygiënist zich hard voor maken** •

- Marjolijn Hovius heeft van 1973 tot 2008 leiding gegeven aan de opleiding tot Mondhygiëne (thans de opleiding Mondzorgkunde) in Amsterdam.
- Van 2001 tot 2010 was zij hoofdredacteur van het International Journal of Dental Hygiene.
- Van 2007-2010 was Marjolijn Hovius tevens voorzitter van de International Federation of Dental Hygienists en tijdelijk adviseur van de WHO. Zij is eveneens lid geweest van de commissie ‘Toekomstverkenning Parodontologie’.
- Tot op heden is Marjolijn Hovius adjunct-hoofdredacteur van de ACTA-uitgave Quality Practice voor mondhygiënist.

Ali Woltman, secretariaat Consilium: “Ik hoef niet zo nodig op de voorgrond”

Ali Woltman beheerde jarenlang het NVvP-secretariaat, was actief op de congressen en ondersteunde het Consilium Parodontologicum sinds de start in 1987. Per 2009 droeg Ali haar secretariaats- en congreswerk over aan Jolanda Exalto, voor het Consilium is ze echter nog altijd gemiddeld zo’n 10 - 15 uur per week aan de slag. Op de achtergrond dus. “En dat bevalt me uitstekend!”

“Ik heb mijn werk altijd met veel plezier gedaan en dat kon alleen maar omdat ik omringd werd door een groep zeer enthousiaste bestuurs-, Consilium- en commissieleden. Dat geldt ook voor mijn werk voor het Consilium, een veelomvattende en leuke taak met gedreven mensen om me heen. Dit werk is zeer gevarieerd: ik ben bij alle Consiliumvergaderingen aanwezig en verzorg de correspondentie tussen het Consilium en de parodontologen. Daarnaast houd ik van iedere aspirant-, kandidaat- en erkende parodontoloog een dossier bij, waarin per persoon alle correspondentie, jaarverslagen en visitaties worden vastgelegd vanaf het moment dat de eerste aanvraag voor de erkenning wordt ingediend. Er zijn nu 85 parodontologen erkend door de NVvP in ons land en daarvan moet natuurlijk ook nauwkeurig worden bijgehouden wie wanneer en door wie intercollegiaal gevisiteerd moet worden. Ik kan genieten van de ontspannen sfeer tijdens de Consiliumvergaderingen, maar vind het ook prettig als kandidaten hun stappen in de aanvraagprocedure naar de erkenning tijdig en adequaat vervullen. Tevens geeft het me een kick om bijvoorbeeld een 17 pagina’s tellende visitatievragenlijst zódanig te bewerken dat die makkelijk, snel en digitaal te gebruiken is. Ik vind het prettig om netjes en overzichtelijk te kunnen werken. Het liefst in de luwte, ja. Sommigen vinden het prettig om op het podium te staan. Ik sta liever aan de zijkant om iets aan te reiken.”

Achter de schermen

‘Achter iedere sterke man staat een sterke vrouw en omgekeerd’,
zo wordt vaak gezegd.

Jolanda Exalto, secretariaat NVvP: “Als ik iets doe, wil ik het graag goed doen”

Jolanda Exalto werkt al sinds 1982 voor de NVvP. Een onmisbare administratieve duizendpoot, die sinds 2009 verantwoordelijk is voor het NVvP-secretariaat. “Een veelomvattend takenpakket, maar we doen dat met veel plezier.”

“In 1982 organiseerde de NVvP een congres in Veldhoven en daar was voor het eerst een mini-vakbeurs bij, met drie of vier stands. Ik werkte destijds als secretaresse in de Tandartsengroepspraktijk in Zaandam, waar Ronnie Goenê één van de maten was. Hij was tevens penningmeester van de NVvP en zo was de link snel gelegd: ik hielp bij het organiseren van de mini-vakbeurs en deed al snel meerdere werkzaamheden voor de vereniging. Aanvankelijk nog naast mijn fulltime baan in de praktijk, maar vanaf 1993 vanuit mijn eigen bedrijf, Dental Management Services.

Voor de NVvP verricht ik inmiddels tal van werkzaamheden, samen met mijn medewerksters Nicole Rappailles en Ada Boots. We doen niet alleen de financiële administratie, maar ook het secretariaatswerk en de organisatie van de vakbeurzen bij de NVvP-congressen. Een veelomvattend takenpakket, maar we doen dat met veel plezier. De NVvP staat bekend om haar congressen van goede kwaliteit en met grote bezoekersaantallen. Het is prettig om daar een vakbeurs voor te kunnen organiseren. Maar ook werkzaamheden als het beheren van de ledenadministratie of de folderverkoop zijn leuk om te doen. Als ik iets doe, wil ik het graag goed doen en dat kan bij de NVvP. Een prima opdrachtgever om dagelijks met veel plezier voor aan de slag te gaan!”

Dat geldt ook voor een organisatie: je hebt mensen die in de
spotlights actief zijn en anderen die in de luwte hun werk verrichten.

Sacha Eikenboom, redactie Nieuwsbrief “NVvP’ers zijn enthousiast en punctueel”

Freelance tekstschrijver Sacha Eikenboom maakt al ruim 14 jaar deel uit van de redactie van de NVvP-Nieuwsbrief. Ze heeft met diverse NVvP’ers samengewerkt en doet dat nog altijd met enorm veel plezier: “Het is prettig om te werken voor mensen waar je op kunt bouwen.”

“Iedere editie van de NvvP-Nieuwsbrief begint voor mij met een briefingsgesprek met de hoofdredacteur. Dit is altijd iemand van de vereniging, momenteel vervult parodontoloog Hankie Bulthuis die functie. Samen bespreken we de inhoud van de komende editie en vervolgens gaan we aan de slag. De hoofdredacteur komt met suggesties voor onderwerpen en contactpersonen, benadert zelf mensen én onderhoudt de contacten met het bestuur. Ik vraag de medewerkers van de vaste rubrieken om hun bijdrage, verzorg interviews en schrijf teksten en houd de planning in de gaten. Vervolgens verzamel ik alle teksten, die ik kritisch doorlees en samenvoeg tot één document. Dit gaat via de hoofdredacteur naar de vormgever, die de layout en druk verzorgt. Naast de Nieuwsbrief schrijf of bewerk ik ook andere teksten voor de NVvP, zoals deze jubileumuitgave, geweldig om die te mogen maken. Het vakgebied tandheelkunde is me niet vreemd: ik heb er zelf in gewerkt, was daarna jarenlang hoofdredacteur van Standby en schreef artikelen voor Exkies. Inmiddels werk ik bijna twintig jaar als freelance tekstschrijver/redacteur voor veel verschillende opdrachtgevers, in en buiten de gezondheidszorg. De NVvP is al sinds 1996 één van mijn vaste opdrachtgevers, ik heb dus inmiddels met diverse hoofdredacteurs, verschillende NVvP-voorzitters en talloze NVvP’ers samengewerkt. Dat bleken stuk voor stuk enthousiaste mensen op wie je kunt bouwen. Daar hou ik van: met een positieve instelling kom je verder en beloftes zijn er om na te komen. Ik vind de NVvP dan ook absoluut een stimulerende vereniging om mee samen te werken.”

Aat Doek, grafisch ontwerper: “Je duikt steeds weer in een andere sfeer”

In 1986 kwam hij met de NVvP in contact en sindsdien is grafisch ontwerper Aat Doek één van de vertrouwde krachten ‘achter de schermen’. “Ik gedij het beste in een vriendelijke sfeer.”

“Als grafisch ontwerper houd ik me bezig met het ontwerpen en begeleiden van drukwerk. Ik ontwerp o.a. folders, brochures, boeken en tijdschriften maar ook affiches, logo’s en huisstijlen. Dat doe ik voor verschillende opdrachtgevers in diverse sectoren zoals onderwijs, kunst & cultuur en de zorg. Dankzij die afwisseling is mijn werk nooit hetzelfde, je duikt steeds weer in een andere sfeer. Sinds 1986 werk ik regelmatig voor de NVvP. De vereniging was destijds op zoek naar iemand die het drukwerk kon begeleiden, ook van de diverse folders. Daar is het mee begonnen, maar al snel hield ik me ook bezig met de congresaanboddingen/congresboekjes, het vormgeven van de Nieuwsbrief en allerlei voorkomend drukwerk. Het vormgeven van deze speciale Jubileumuitgave is daarbij natuurlijk één van de krenten in de pap. We werken met een enthousiast team en dat stimuleert enorm, echt geweldig om te doen.

Eén van de belangrijkste aspecten in mijn werk voor de NVvP is de prettige samenwerking met het secretariaat. De onderlinge verstandhouding is al die jaren uitstekend: professioneel en vriendschappelijk. En in zo’n vriendelijke sfeer gedij ik nu eenmaal het best. Dat zorgt ervoor dat ik met plezier voor een opdrachtgever op een creatieve manier aan de slag kan gaan.”

NEW

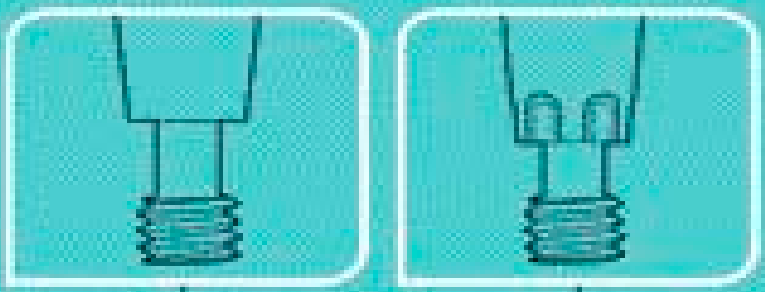
NEW HORIZONS WITH ANKYLOS® C/X:

DISCOVER

the option of indexing

With TissueCare Connection

With TissueCare Connection AND Index

For more than 20 years, ANKYLOS® with the hard and soft tissue maintaining layered TissueCare Connection has stood the long test of white aesthetics.

Select now and only with ANKYLOS® C/X:

- Indexed abutments for simple and accurate placement
- New indexed abutments if free positioning is beneficial
- Both with TissueCare Connection for optimum stability and tissue sealing

Curious on the new prosthetic components now available on ANKYLOS® CX?
www.dentsply-friadent.nl
info@friadent.nl
 0800-200 2009

ANKYLOS® | **DENTSPLY** Friadent

Synergie

Objectiviteit is een kostbaar goed dat in de spagaat tussen wetenschap en commercie tot lastige afwegingen kan leiden. Dat probleem heeft de NVvP niet. Samen met een aantal waardevolle partners in de industrie werken wij al jaren op een onafhankelijke, integere en respectvolle manier aan het bevorderen van kennis en kunde in de parodontologie. In het kader van ons jubileumjaar vroegen wij een aantal van deze bedrijven naar de waarde van hun relatie met de NVvP.

Charda Paardekooper, Manager Medische Voorlichting Zendium (Sponsor Goud NVvP):

“De NVvP-congressen zijn bijzonder waardevol”

Hoe lang werkt u met de NVvP samen?

“Inmiddels al weer vijftien jaar. Wij zijn destijds voor het sponsorschap benaderd door het toenmalige NVvP-bestuur en vonden dit direct een prima idee. Zendium is toch een merk dat zich goed leent om via de professe onder de aandacht van de patiënt gebracht te worden. De keuze voor een samenwerking met de NVvP ligt daarbij voor de hand: Zendium tandpasta bevat naast fluoride ook unieke enzymen/proteïnen, die van nature in je speeksel voorkomen en de beschermende werking versterken. Dat maakt dat Zendium tandpasta's bij uitstek door de tandheelkundige professe worden aanbevolen om de mondweerstand te verhogen.”

Wat is de kracht van deze samenwerking?

“De NVvP is een enthousiaste club van tandheelkundige professionals. De leden zijn leergierig en enorm actief met hun vak bezig. De congressen die de NVvP organiseert, zijn bovendien bijzonder waardevol. Hierbij zoekt de NVvP ook samenwerking met andere organisaties in het vakgebied, waarmee er andere bezoekers naar de congressen komen. Voor ons als bedrijf is dat aantrekkelijk. Daarnaast biedt het sponsorschap ons tal van praktische voordelen. Wij

krijgen een goede plaats op de congressen en kunnen bijvoorbeeld ook informatie meesturen met de Nieuwsbrief. Dat alles maakt het voor ons als bedrijf interessant om met de NVvP samen te werken.”

Wat ziet u als hoogtepunt in uw relatie met de NVvP?

“Ik zie niet zozeer één hoogtepunt alswel meerdere pluspunten in onze samenwerking. Zoals gezegd vormen met name de goed georganiseerde congressen en de ons geboden faciliteiten daaromheen telkens weer een bewijs dat ons sponsorschap van de NVvP een goede keuze is. Logisch dus dat we met ingang van dit jubileumjaar geen zilveren sponsor meer zijn, maar gekozen hebben voor het gouden sponsorschap van de NVvP.”

Wat hoopt u in de toekomst nog eens samen te kunnen realiseren?

“Wij zouden bijvoorbeeld een keer een gastspreker voor een congres kunnen aanleveren, aansluitend op een klinisch onderzoek dat voor ons verricht is. Ik kan me ook voorstellen dat we een keer samen met de NVvP een onderzoeksproject oppakken. Ons bedrijf is onlangs overgenomen door Unilever. Wellicht biedt deze verandering op dat gebied wat ruimere mogelijkheden in de samenwerking met de NVvP.”

Stichting NVvP

Dankzij donaties méér kennis en kunde verspreiden

Een deel van de opbrengsten van de NVvP-congressen wordt gebruikt om wetenschappelijk parodontaal onderzoek en onderwijs in het vakgebied te stimuleren. Speciaal hiervoor heeft de NVvP in 2003 de stichting NVvP opgezet en inmiddels zijn diverse onderzoeksaanvragen gehonoreerd.

Het idee om een aparte stichting in het leven te roepen ontstond tegelijk met het plan om de BV Diensten NVvP op te richten. Vanuit deze BV worden de NVvP-congresactiviteiten georganiseerd. "En een gedeelte van de winst van de congressen wilden we graag benutten om méér kennis en kunde in ons vakgebied te verspreiden. Dus werd er een stichting opgericht die jaarlijks een donatie van de BV Diensten NVvP krijgt om wetenschappelijk parodontaal onderzoek en onderwijs te stimuleren. Dat wil zeggen: als de congressen winstgevend worden afgesloten," vertelt parodontoloog Laurens Tinsel. Samen met parodontoloog Melle Vroom (secretaris) en algemeen practicus Maren de Wit (penningmeester) vormt Laurens (voorzitter) het bestuur van deze stichting NVvP.

Meerwaarde

Iedere ingediende aanvraag wordt door het bestuur van de stichting beoordeeld. Onderzoeksaanvragen moeten voldoen aan elf criteria. Laurens: "Globaal kun je zeggen dat het moet gaan om een klinisch toepasbaar onderzoek dat op een Nederlandse universiteit wordt uitgevoerd of begeleid. Bovendien moet de te ondersteunen uitbreiding van het onderzoek een zekere meerwaarde bieden. Iemand kan bijvoorbeeld klinisch onderzoek verrichten en zou graag de microbiologie mee willen nemen in het onderzoek. Als hier dan het geld voor ontbreekt en het onderzoek voldoet aan de andere criteria, dan komt de uitbreiding van het onderzoek mogelijk in aanmerking voor een financiële ondersteuning vanuit onze stichting."

In de afgelopen jaren hebben diverse personen een financiële ondersteuning van de stichting NVvP ontvangen. Enkele voorbeelden hiervan zijn:

- **Mevr. A. Kunnen, (UMCG)**, voor haar onderzoek getiteld: 'In vitro activation of monocytes from pregnant women by different types of bacterial lipopolysaccharides leads to different immunological pathways'
- **Mevr. dr. E.A. Nicu, tandarts (ACTA)**, een bijdrage aan haar proefschrift: 'Reactivity of neutrophils, monocytes and platelets in periodontitis'
- **John Huizinga, 2e jaars student tandheelkunde (ACTA)**, voor zijn onderzoek 'C-reactive protein levels in periodontitis in relation to the subgingival microbiology and genetic polymorphisms'
- **Sectie Parodontologen:** bijdrage ondersteuning deelname MSc-studenten ACTA en UMCN aan de lezing van prof. dr. Andrea Mombelli op 31 oktober 2008 in Maastricht.

Bijzonder hoogleraar

"Het grootste project dat we tot nu toe ondersteund en geïnitieerd hebben, is de oprichting van een bijzondere leerstoel 'Parodontologie in het bijzonder de preventie van parodontale infecties'.

Dit initiatief van de stichting NVvP is eind 2009 geëffectueerd aan de Faculteit der Tand-

heelkunde ACTA en begin 2010 is Fridus van der Weijden als bijzonder hoogleraar benoemd. Dit project past uitstekend in het kader van onze doelstelling om parodontaal onderwijs en onderzoek te stimuleren. In onze statuten staat dat we externe bronnen kunnen aanboren ter financiering. Dat hebben we met dit project gedaan, dit gaat buiten de financiering vanuit de BV Diensten NVvP om.

Van € 1500 tot € 10.000

De uitgekeerde bedragen variëren tussen de € 1500 en € 10.000. "We hebben sinds 2003 al aardig wat uitgekeerd aan diverse onderzoeksaanvragen. Die kunnen divers van aard zijn én van verschillende personen afkomstig zijn; zowel studenten tandheelkunde en wetenschappers maar ook mondhygiënist en promovendi hebben aanvragen van ons gehonoreerd gekregen. We hebben één jaar gehad waarin we zes aanvragen konden honoreren, maar meestal zijn het er jaarlijks twee of drie. De toekenning van de bedragen is afhankelijk van onze financiële capaciteiten."

Tegenprestatie

Wat gebeurt er wanneer het bestuur twijfelt of een aanvraag binnen de criteria past? "Dan raadplegen we één van de hoogleraren Parodontologie in ons land. En dan gaan we vanzelfsprekend niet te rade bij degene die werkzaam is op de universiteit vanwaaruit de betreffende aanvraag ingediend is," legt Laurens uit.

Van iedereen die financieel ondersteund wordt, verwacht de stichting een tegenprestatie: de onderzoekers moeten een presentatie houden tijdens een NVvP-congres of een publicatie verzorgen in de NVvP-Nieuwsbrief.

Alle activiteiten van de stichting NVvP worden overigens jaarlijks vermeld in het jaarverslag van de NVvP.

Extra impuls

"Dit jaar hebben we overigens nog geen aanvragen ontvangen," besluit Laurens. "Wie denkt hiervoor in aanmerking te komen, kan een aanvraag indienen. Het is altijd prettig als we parodontaal onderzoek en onderwijs een extra impuls kunnen geven."

Kent ú projecten die in aanmerking komen voor een financiële ondersteuning door deze stichting NVvP?

Meer informatie over aanmelding of de geldende criteria is verkrijgbaar bij het NVvP-secretariaat, telefoon: (0229) 54 01 48 of email: secretariaat@nvvp.org

Je eigen tanden zijn zo gek nog niet

Vraag twee ervaren en gedreven parodontologen/implantologen om ieder drie stellingen over hun vakgebied te leveren en je krijgt zes boeiende uitgangspunten voor een inspirerend gesprek. Dick Barendregt en Olaf Veth over hun vakgebied: “Het belang van de parodontale behandeling wordt makkelijk onderschat”.

Stelling 1: Het parodontaal ligament heeft nog vele onontdekte geheimen.

Dick Barendregt, parodontoloog en implantoloog, Kliniek voor Parodontologie Rotterdam: “Absoluut waar, weefsel heeft meer mogelijkheden dan we nu weten. Als je iets met dat parodontale ligament zou kunnen doen, bijvoorbeeld aan een implantaat kunnen bevestigen, dan zou je ook bij jongere patiënten implantaten kunnen plaatsen.”

Olaf Veth, parodontoloog en implantoloog, Parodontologie Praktijk Zwolle: “Het parodontaal ligament bevat puur pluri-potente stamcellen. Stel dat we die kunnen opkweken en stimuleren om zich om te vormen tot andere cellen. Wat zou dat kunnen betekenen? Kun je ze dan een gerichte functie laten uitvoeren? Uiterst interessante materie.”

Dick Barendregt: “Inderdaad, de eerste publicaties zijn er inmiddels al over verschenen.”

Stelling 2: Het plaatsen van implantaten betreft niet louter een mechanische actie, maar meer het beïnvloeden van specifieke (biologische) helingsprocessen.

Olaf Veth: “Dat spreekt voor zich, implanteren is méér dan ‘schroeven en klaar’. De patiënt moet ook helen en ieder doet dat op z’n eigen manier. En hoe kunnen we de heling zo goed mogelijk sturen?”

Olaf Veth

Dick Barendregt (foto: Liesbeth Dinnissen)

De laatste vijftien jaar is er al veel gewonnen met betrekking tot heling rondom implantaten. Maar we zijn er nog niet, de betrouwbaarheid en snelheid zouden verder verbeterd kunnen worden.”

Dick Barendregt: “Omdat we nu al veel meer weten over het helingsproces rondom implantaten, hoeven we minder te werken met autoloog bot. Zo’n vijftien jaar geleden was dat nog de gouden standaard, tegenwoordig maken we meer gebruik van botvervangers. Het doel moet toch zijn om met zo min mogelijk invasief werken een zo goed mogelijk resultaat te halen. Iedereen heelt op zijn eigen manier en daar moet je rekening mee houden.”

Olaf Veth: “De clinicus behoort al een idee te hebben van de heling bij het maken van de eerste incisie”.

Dick Barendregt: “Dat geldt natuurlijk ook voor de zachte weefsels. Het tandvlees hecht niet aan implantaten. En zoals al eerder gezegd: daar moeten we nog een grote slag in maken.”

Stelling 3: Implantaten zijn slechts een matige kopie van de werkelijkheid.

Olaf Veth: “Die stelling kan ik grotendeels onderschrijven. Het belang van de parodontale behandeling wordt makkelijk onderschat. Er wordt vaak gedacht: ‘is de parodontale situatie ernstig? We extraheren het element, plaatsen een implantaat en dan zijn we van de problemen af’. De parodontoloog kijkt echter altijd eerst naar de parodontale gezondheid en ziet dan waar de mogelijkheden en tekortkomingen liggen. Met het verwijderen van het element verwijderen we niet de intrinsieke gevoeligheid voor het ontwikkelen van een parodontale- of peri-implantaire infectie.”

Dick Barendregt: “En dan komen we weer bij het parodontaal ligament. Het grootste voordeel van het implantaat is dat het vast zit, maar dit is tegelijkertijd ook het grote nadeel. Menigeen denkt dat een implantaat de ultieme oplossing is, maar hoewel dit een belangrijke plek in de tandheelkunde heeft veroverd, is het niet

altijd een ideale oplossing. Voor de volledig edentate patiënt is een implantaat een uitkomst, maar bij de patiënt die nog over een eigen dentitie beschikt, zijn er meer keuzes.”

Olaf Veth: “Het plaatsen van een implantaat is geen oplossing voor het veel omvattende parodontale probleem.”

Stelling 4: Peri-implantitis verschilt niet van parodontitis, behalve dat het rond implantaten plaatsvindt.

Dick Barendregt: “Biologisch bekeken klopt deze stelling niet: bij een ontstekingssituatie heb je rond natuurlijke elementen een bacterievrije zone tussen het gezonde deel en het aanvalsfront van de bacteriën; deze zone is er niet bij implantaten.”

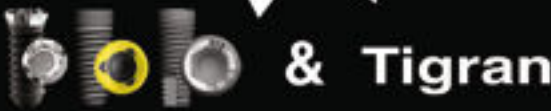
Olaf Veth: “De stelling klopt inderdaad niet, maar veel mensen denken er wel zo over. Peri-implantitis ontwikkelt zich echter anders dan parodontitis.”

Dick Barendregt: “Er spelen twee problemen: de afweer van het lichaam is anders rondom implantaten ten opzichte van de natuurlijke elementen én het ruwe oppervlak van een implantaat verhindert het optimaal reinigen ervan.”

Olaf Veth: “De sleutel is dus het voorkomen van peri-implantitis. Een verdere doorontwikkeling van het ontwerp van het implantaat

SOLID
BENELUX.COM

‘feliciteert
de nvvp
met haar
75 jarig
bestaan!’

kan vooruitgang boeken. Natuurlijk zul je altijd eerst een stabiele parodontale situatie moeten bewerkstelligen, voordat je met implantologie aanvangt. Dit is een helaas vaak uit het oog verloren aspect van de implantologie.”

Dick Barendregt: “Anderzijds kun je je ook afvragen hoe de situatie er bij een maagdelijk implantaat uitziet. Daarom is het ook zo belangrijk om vlak na het plaatsen van de suprastructuur (tussen 6-12 weken) een nulmeting te doen, waarbij je de pockets meet en röntgenfoto’s maakt. Zo krijg je de generieke nulwaarde die bij implantaten ontbreekt en die zo relevant is om de waardes te volgen om eventuele veranderingen vast te stellen.”

Olaf Veth: “Zodat je bijtijds een signaal krijgt als de situatie verandert.”

Stelling 5: Sonderen rond implantaten verschilt van sonderen rond natuurlijke elementen, waardoor de diagnose van peri-mucositis en peri-implantitis meer complex is.

Dick Barendregt: “Deze stelling sluit goed aan op de vorige. Er is een duidelijk verschil tussen het houvast en de structuur van het tandvlees rondom implantaten en natuurlijke elementen. Je moet dus ook rondom andere elementen meten. Niet te hard duwen, liefst met een gecontroleerde druk.”

Olaf Veth: “Het is opvallend hoe veel mensen dit nog steeds niet weten, menigeen stopt met sonderen als er een implantaat geplaatst is. En inderdaad, omdat je bij natuurlijke elementen weet waar de nulwaarde ligt, is het op deze plekken makkelijker sonderen. Toch moet je ook bij implantaten zorgen voor een nulmeting, een onmisbare maatstaf om de parodontale gezondheid te kunnen volgen. Daarbij moet je je goed realiseren wat je werkelijk moet meten, hoe je meet en wat je vervolgens met die informatie doet.”

Dick Barendregt: “Je kunt pas een goede diagnose stellen als je meerdere metingen hebt. Eén meting is geen meting.”

Stelling 6: Je eigen tanden zijn zo gek nog niet.

Dick Barendregt: “Absoluut! Als je het met je eigen tanden in een gezonde situatie kunt redden, moet je dat doen.”

Olaf Veth: “Maar zorg dan wel dat de grond waarop je staat, geen drijfzand is. Parodontologie blijft de basis voor een gezond fundament.”

Synergie

Objectiviteit is een kostbaar goed dat in de spagaat tussen wetenschap en commercie tot lastige afwegingen kan leiden. Dat probleem heeft de NVvP niet. Samen met een aantal waardevolle partners in de industrie werken wij al jaren op een onafhankelijke, integere en respectvolle manier aan het bevorderen van kennis en kunde in de parodontologie. In het kader van ons jubileumjaar vroegen wij een aantal van deze bedrijven naar de waarde van hun relatie met de NVvP.

Pauline Heins, General Manager Dentaïd (Sponsor Zilver NVvP):

“Wij zetten in op een lange termijn relatie”

Hoe lang werkt u met de NVvP samen?

“Dentaïd BeNeLux BV is in 1998 opgericht en direct vanaf dat moment hebben we contact gezocht met de parodontologen in Nederland. Vrij snel daarna hebben we ook de NVvP benaderd en werden we bronzen sponsor van de vereniging. Om de samenwerking te onderstrepen, werd Dentaïd in 2000 sponsor van de Hollandse Avond, de avond voor de NVvP-leden tijdens het EuroPerio-congres in Genève. Inmiddels is het traditie geworden dat wij deze avond, met veel plezier, mede vormgeven.”

Wat is de kracht van deze samenwerking?

“In onze benadering en producten zijn begrippen als ‘evidence based’, ‘veilig’ en ‘patiëntvriendelijk’ erg belangrijk. Daarin kunnen Dentaïd en de NVvP elkaar goed vinden.”

Wat ziet u als hoogtepunt in uw relatie met de NVvP?

“Vanaf dit jaar zijn wij de zilveren sponsor van de NVvP en daar is Dentaïd zeer tevreden over.”

Wat hoopt u in de toekomst nog eens samen te kunnen realiseren?

“De snel toenemende incidentie van peri-implantitis plus de vergrijzing in onze maatschappij, waarbij ouderen veelal hun eigen dentitie behouden, zijn uitdagingen die we samen kunnen aangaan. De input die we uit het vakgebied krijgen, wordt aan ons Spaanse moederbedrijf teruggekoppeld om zo nieuwe producten te kunnen ontwikkelen. Dentaïd zet in op een lange termijn relatie en daarin kunnen we met elkaar heel wat opbouwen.”

Alle parodontologen NVvP in Nederland

- Parodontologen erkend door de Nederlandse Vereniging voor Parodontologie (Parodontoloog NVvP)

C.J.M.W. Aardening (Beek)
Prof. dr. F. Abbas (Groningen en Amsterdam)
Mw. T.L. Andersen (Bergen op Zoom)
P.J.J.A.P. Avontroodt, MSc. (Breda en Tilburg)

Dr. D.S. Barendregt, MSc. (Rotterdam)
M.S. Bertels (Hoorn en Heerhugowaard)
S. Bizzarro, MSc. (Amsterdam)
D.J. Bossers (Alkmaar)
Mw. H. Botterman-Foo, MSc. (Emmen)
Mw. H.M. Bulthuis, MSc. (Amsterdam)

C.A.J. Cammaert (Nijmegen en Horst)
C.T.R. Cammaert, MSc. (Nijmegen en Horst)
Dr. N.H.C. Corba (Zwolle)
J. Craandijk, MSc. (Leiden)

M. Dahan, MSc. (Huizen)
Mw. B.M. Deblauwe (Breda en Tilburg)
Mw. H.J.Y. van Drie (Maastricht)
R.A. Driessen, MSc. (Apeldoorn)

P.A. Eigenhuis (Amersfoort)

E. Farber, MSc. (Wageningen en Amsterdam)
Dr. Sch.J. Fokkema, MSc. (’s-Hertogenbosch)

Mw. C. Geenen, MSc. (Enschede)
G.M. Geerligs, MSc. (Amersfoort)
P.C. van Gils, MSc. (Amstelveen en Alkmaar)
Jkvr. J.E.M. Graswinckel, MSc. (Rotterdam)
L.J.M.M. Gründemann, MSc. (Goutum – Leeuwarden)

Dr. A.J. Ham (Rotterdam)
H. Hamming, MSc. (Alkmaar)
H.J. Hansma, MSc. (Utrecht)
J.T.J. Hanssen, MSc. (Nijmegen en Horst)
M.T.U. Haus, MSc. (Venlo en Apeldoorn)
Mw. J.M.A.G. ten Hegeler, MSc. (Utrecht en Alkmaar)
Mw. M. Heijnsbroek, MSc. (Amsterdam)
M.C.A.M. van der Horst, MSc. (Hank)
J.W. Hutter, MSc. (Heemstede)

Dr. J. Jansen (Zwolle)
Mw. dr. M.M. Jansen-Danser, MSc. (Amsterdam)

S. Katsamakis, MSc. (Leiden en Den Haag)
T.J.G. Koster, MSc. (Rotterdam en Amsterdam)
A.H. Kraaijenhagen, MSc. (Amsterdam)
A.A. Kranendonk, MSc. (Breda)
T.L.J.M. Kroon (Amsterdam)
Mw. Dr. D. Kuzmanova-Halkalieva, MSc. (Enschede)

Dr. G.L. de Lange (Amstelveen)
Dr. W.H. van Leeuwen (Enschede)
Mw. Dr. M.A. Lie (Groningen en Veendam)
S.W.H. Lim, MSc. (Utrecht en Amersfoort)
Mw. Dr. N.V. Lioubavina-Hack (De Meern)
Mw. A. Louropoulou, MSc. (Rotterdam)

Mw. G. Maffei, MSc. (Leiden)
Dr. E. Meijer (Enschede)

H.V. Nguyen, MSc. (Den Helder en Alkmaar)
B. van Noordenne (Amersfoort)

D.A.W. Oortgiesen, MSc. (Oisterwijk)

Dr. S.P. Paraskevas, MSc. (Huizen)
Mw. Dr. M.D.A. Petit (Bussum)
Mw. A.M. van Puijenbroek, MSc. (Eindhoven)

G.N.Th. de Quincey (’s-Hertogenbosch)

J. Raber (Den Haag)
J. Reiker, MSc. (Zwolle)
G.E. Rhemrev, MSc. (Amsterdam)
Mw. B. Rowshani, MSc. (Zoetermeer)

T.J. Schneiders, MSc. (Eindhoven)
P.M. Sipos, MSc. (Amstelveen)
Mw. M.J. de Smit, MSc. (Groningen en Veendam)
Mw. J.A. Speelman, MSc. (Den Haag en Rotterdam)
Dr. J. Steinfort (Almere)
R.W.R. Steures (Tilburg)
Mw. J.E. Stoeken, MSc. (Groningen en Veendam)

Dr. M.F. Timmerman (Nijmegen en Horst)
L.B.G.M. Tinsel (Utrecht)
S.T.S. Tjoa, MSc. (Rotterdam en Hoorn)
Dr. J.A.H. Tromp (Groningen en Veendam)

Mw. T.E. Vangsted (Den Haag)
Mw. A. Varoufaki, MSc. (Heemstede)
Mw. M. Vercruyssen, MSc. (Tilburg)
E.O. Veth, MS. (Zwolle)
G. Voerman (Goes en Bergen op Zoom)
M.G. Vroom, MSc. (Goutum – Leeuwarden)

E.W. van der Weerdhof, MSc. (Zwolle)
Prof. dr. G.A. van der Weijden (Utrecht)
Dr. E.G. Winkel (Amsterdam en Groningen)
G.M. Wolsink (Laren – Gld)

Dr. E. van der Zee, MSc. (Amsterdam)
Mw. Dr. I.R. Zerbo, MSc. (Den Haag en Amsterdam)
E.J.W. Zeubring, MSc. (Zwolle)

Van harte gefeliciteerd!

De sectie Parodontologen, erkend door de NVvP, draagt de vereniging vanzelfsprekend een warm hart toe. En dus feliciteert zij 'haar' NVvP op deze pagina's met het 75-jarig jubileum. Een welgemeend proficiat!

Krachten bundelen en verder kijken

Twintig jaar geleden besloten elf landelijke parodontologieverenigingen in Europa om een Europese overkoepelende organisatie op te richten. Inmiddels zijn 25 Europese verenigingen voor parodontologie aangesloten bij deze 'European Federation of Periodontology' (EFP) en blijkt de organisatie van onschatbare waarde. Natuurlijk speelde de NVvP vanaf het begin een belangrijke rol bij deze ontwikkeling. "De EFP is onmisbaar om samen verder in het vak te komen," aldus Maren de Wit, oud-NVvP voorzitter en tot voor kort EFP-afgevaardigde namens de NVvP.

Een Europese overlegstructuur biedt een perfect platform om de parodontologie goed op de kaart te zetten. Eerste vereisten daarvoor zijn een organisatie die staat als een huis en enthousiaste deelnemers met doorzettingsvermogen. Aan beide voorwaarden is bij de European Federation of Periodontology in ruime mate voldaan, meent Maren de Wit, jarenlang namens de NVvP bij de EFP betrokken: "De taken binnen de EFP zijn goed verdeeld en het werk wordt met ongekende inzet verricht. Allereerst is er een dagelijks bestuur, de Executive Committee, en jaarlijks wordt de General Assembly gehouden waarin ieder deelnemend land één of twee vaste vertegenwoordigers heeft. Onder het dagelijks bestuur functioneren diverse Committees, met vast afgebakende taken en verantwoordelijkheden."

Nederlandse equipe

Bij de totstandkoming van de EFP heeft de NVvP een grote rol gespeeld en onze betrokkenheid is nog altijd zeer groot. Prof. dr. Ubele van der Velden bijvoorbeeld was nauw betrokken bij de oprichting ervan. Hij was lange tijd de vertegenwoordiger voor Nederland en zet zich nu, ook na zijn emeritaat, nog in voor de Education Committee. Dr. Edwin Winkel vervulde de functie van Treasurer in de Executive Committee en bij diverse Europerio-congressen. Hij was als zodanig gedurende lange tijd nauw betrokken bij de sponsoring van deze congressen. En vakgenoten als Dr. Dick Barendregt en Maren de Wit vervulden de functie van EFP-afgevaardigde namens het NVvP-bestuur, een functie die momenteel door Dr. Erik Meijer wordt bekleed. Maren: "De NVvP is inderdaad redelijk goed vertegenwoordigd in de EFP, we vormen een behoorlijke sparringpartner in het geheel. Daarmee hebben we grote invloed gehad op de resultaten die op Europees niveau bereikt zijn en worden. Denk aan de criteria voor opleidingen bijvoorbeeld. Zelf profiteren we daar ook weer van. Zo was onze MSc-opleiding in Amsterdam één van de eerste opleidingen in Europa die door de EFP geaccrediteerd werd."

Aan de slag

"Vanuit deze structuur komen diverse activiteiten tot stand. De General Assembly komt hooguit twee maal per jaar bijeen, de Committees vergaderen vaker," aldus Maren. "De Education Committee bijvoorbeeld houdt zich met name bezig met het parodontologisch onderwijs op de diverse universiteiten in Europa en zorgt waar mogelijk voor gelijkwaardigheid en accreditatie van deze opleidingen. De Research Committee beoordeelt wetenschappelijk onderzoek in het vakgebied en verbindt hieraan diverse geldprijzen. De External Affairs Committee, net ingesteld, heeft de communicatie tussen de onderlinge lidstaten als relevante taak. Een belangrijke rol is ook weggelegd voor de Congress Committee en de Scientific Committee, die eens per drie jaar het EuroPerio-congres organiseren."

Eens in de drie jaar vindt er bovendien in Ittingen (CH) een belangrijke wetenschappelijke workshop plaats. Hier komen vooraanstaande Europese parodontologen bijeen om de wetenschappelijke onderzoeken in het vakgebied van de afgelopen drie jaar te bestuderen. Dit leidt tot een waardevolle consensus met daarin alle ontwikkelingen binnen ons vakgebied overzichtelijk op een rij. De professie is daardoor in staat om volgens vaste protocollen in diagnostiek en behandelmethoden te werken."

EuroPerio-congressen

"Daarnaast is er natuurlijk het EuroPerio-congres, dat éénmaal per drie jaar georganiseerd wordt," vervolgt Maren. "Dit congres biedt voor de geïnteresseerde bezoeker een geweldige kans om kennis te nemen van de status quo in de parodontologie en implantologie. Het congres vindt in 2012 voor de zevende keer plaats, dit keer in Wenen. Het is inmiddels een ware happening met ruim 4000 deelnemers. Dat lijkt niet alleen groot, dat is het ook. Maar dankzij de gestructureerde opzet en uitstekende organisatie kunnen deelnemers duidelijk hun keuze maken voor die lezingen en presentaties die ze bij willen wonen. Tevens wordt er altijd een geweldige vakbeurs georganiseerd. Als je echt geïnteresseerd bent in de parodontologie en implantologie, dan is dit een topcongres: perfect georganiseerd op een leuke locatie in Europa. Bovendien organiseert de NVvP tijdens ieder EuroPerio-congres een sfeervolle Hollandse Avond, die altijd enorm succesvol is. Hier ontmoeten gemiddeld zo'n 200 Hollandse vakgenoten elkaar in een relaxte ambiance: bijzonder aangenaam!"

EFP Vision: The driving force of Periodontology in Europe!
Inspirational, Innovative, Influential

Horizonverbredend

Een laatste vraag tot slot: wat maakt de EFP tot méér dan alleen een overkoepelende structuur? Maren: "Alle 25 deelnemende landen hebben twee aspecten gemeen: ze willen graag van elkaar leren en elkaar helpen om het vakgebied naar een hoger niveau te tillen. Ikzelf heb mijn functie in de EFP als enorm horizonverbredend ervaren: kennismaken met andere societities, zien hoe zij hun vereniging en onderwijsstructuur hebben vormgegeven... ik vond het leerzaam. Op mijn vakgebied heb ik er veel van geleerd en bovendien heb ik er diverse aangename persoonlijke contacten aan overgehouden. In deze tijd kun je niet meer volstaan om alleen in je eigen land op beperkte schaal met je vak bezig te zijn. Overleg op Europees niveau is onmisbaar om verder te komen in je vak. Daarbij zijn zowel het 'Journal of Clinical Periodontology' alsook de EFP-website geweldige media om met elkaar kennis te vergaren en ervaringen uit te wisselen."

De EFP en haar missie

"The federation is focused on to improve periodontal health as part of oral and general health by working in partnership with governments, professional bodies, industry and other organisations; and set or develop the standards of periodontal education and training in Europe; influence policy at European and national government levels, including the full recognition of periodontology as a speciality; and finally promote research related to periodontology and transfer outcomes to professionals and the public."
(Bron: www.efp.net)

Meer weten? Kijk op www.efp.net

LabOral feliciteert de NVvP
met haar 75-jarig bestaan.

LabOral

Lichtschip 15

3991 CP Houten

Tel. : +31 (0)30-6361674

Fax : +31 (0)30-6361527

Email : info@laboral.nl

www.laboral.nl

Kijk voor meer informatie over onze producten op de website

1976

1982

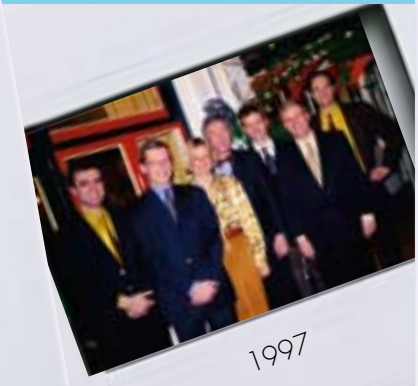
1982

1988

1997

1997

1998

1976

1982

1993

1993

1999

1999

2001

1976

1994

1993

1996

2000

2001

2001

2002

1995

1994

1996

1996

2003

Want More?
Solutions Start
Here!

Introducing Solutions For Success

- Comprehensive Treatment Solutions
- Enhanced Knowledge Solutions
- Business Excellence Solutions

Providing Solutions – One **Patient** At A Time™

BIOMET 3i feliciteert de NVvP met haar 75- jarig bestaan!

BIOMET 3i

PROVIDING SOLUTIONS – ONE PATIENT AT A TIME™

BIOMET 3i Netherlands B.V. Tel. +31 (0)78 629 28 00

email: 3i-netherlands@biomet.com

Or Visit Us Online www.biomet3i.com

Providing Solutions – One Patient At A Time and design are trademarks of BIOMET 3i LLC.
BIOMET 3i and design are trademarks of BIOMET, Inc. ©2011 BIOMET 3i LLC. All rights reserved.

Berlijn 2003

Europrio 4

Een sfeervolle ambiance,
culinaire specialiteiten

van het gastland en alle
tijd om met elkaar bij te
praten: de Hollandse
Avond tijdens de
Euro-Perio congressen is
uitgegroeid tot dé
ontmoetingsplek voor de

Nederlandse deelnemers
aan dit internationale
congres.

Een foto-impressie.

Madrid 2006

Europrio 5

Stockholm 2009

Europrio 6

Hollandse Avonden

Synergie

Objectiviteit is een kostbaar goed dat in de spagaat tussen wetenschap en commercie tot lastige afwegingen kan leiden. Dat probleem heeft de NVvP niet. Samen met een aantal waardevolle partners in de industrie werken wij al jaren op een onafhankelijke, integere en respectvolle manier aan het bevorderen van kennis en kunde in de parodontologie. In het kader van ons jubileumjaar vroegen wij een aantal van deze bedrijven naar de waarde van hun relatie met de NVvP.

Carla Vos, Professional Relations Manager BeNeLux GABA (Sponsor Brons NVvP):

“Ons motto is wetenschap en industrie: hand in hand”

Hoe lang werkt u met de NVvP samen?

“Sinds 1996, de samenwerking dateert dus echt al van jaren geleden. Bij mijn komst naar Gaba, nu zo'n 2,5 jaar terug, zijn de banden met de NVvP verder aangetrokken. Dat is een logisch voortvloeisel van de goede contacten die ik sinds 1988 heb met diverse parodontologen in Nederland.”

Wat is de kracht van deze samenwerking?

“Wetenschap en commercie laten versmelten is heel lastig, grenzen zijn moeilijk te trekken. Maar vrijwel elke tandheelkundige behandeling heeft nu eenmaal producten nodig. En daarbij kunnen beide partijen absoluut met eigen inbreng en respect voor elkaar samenwerken aan de oplossing van tandheelkundige problemen. Ons motto is dan ook ‘wetenschap en industrie: hand in hand’. De werking van al onze producten is gebaseerd op gedegen wetenschappelijke studies. En onze samenwerking met de NVvP wordt gekenmerkt door trefwoorden als integriteit, open vizier en samenwerken zonder verborgen agenda's.”

Wat ziet u als hoogtepunt in uw relatie met de NVvP?

“De website ‘www.tandvlees.nl’, hèt voorbeeld van de manier waarop industrie en wetenschap op een integere wijze kunnen samenwerken. Wij leveren het platform en de professie vult dit inhoudelijk op objectief wetenschappelijk verantwoorde wijze in. We gaan deze website in 2011 nadrukkelijk onder de aandacht brengen, met name bij de algemeen practici en mondhygiënist.”

Wat hoopt u in de toekomst nog eens samen te kunnen realiseren?

“Het lijkt me geweldig om samen met de NVvP een activiteit te organiseren onder onze nieuwe paraplu ‘GabaWorks!’. Ik denk dan bijvoorbeeld aan een boeiende nascholingsdag, interessante workshop of praktische klinische avond. Met onze gezamenlijke kennis en mogelijkheden moet dat beslist realiseerbaar zijn!”

1991-2011 NVvP Congressen

Diam in henis eugueros
ate veliquat dolentibh
exeros augait adipis non-
sequismod eniscil et ut
inim inisi.
Giam, volenim volum-
modip er sim iriliqui ex
esed duipit velesequis
amet, veratem voleniscig
eugait volorti ncilit aliquip-
susci tat ipis ad del etuer
am iure delesseniam,
consequis nullut lumsan
henismolesse er senim
velit augiamet eu feugait,
summod ex endreet la
core dolute
exercilit do
odit, quam
vel et.

- De instelling van de tandarts-parodontoloog betekent een belangrijke stap tot een betere zorgverlening in de parodontologie (F. Abbas, 1986)
- De term “parodontale aandoening” dient uit oogpunt van voorlichting te worden vervangen door “parodontale infectie” (H. De Bruijn, 1987)
- Het parodontium is de beste graadmeter voor ons tandheelkundig handelen (G.J. van Campen, 1981)
- De kaakchirurg gedraagt zich binnen de parodontale zorgverlening als een slecht minnaar: er is geen voorspel en er is geen naspel (N.H.C. Corba, 1985)
- De invoering van een specialisme Parodontologie zal de ontwikkeling van het vakgebied uit de hobby-sfeer halen (L.J. van Dijk, 1979)
- De tandarts die geen aandacht aan het parodontium van de hem toevertrouwde patiënten besteedt, doet er goed aan een deugdelijke beroeps W.A.-verzekering af te sluiten (J. Jansen, 1982)
- Wie niet vroegtijdig wil stoppen met roken, wordt hiertoe vroegtijdig gedwongen (M.A. Lie, 1997)
- Zonder bewijs is men slechts een persoon met een mening (S. Paraskevas, 2006)
- Een parodontologische afwijking is niet synoniem met parodontose; een verkeerd taalgebruik werkt defaitisme bij de indicatie tot behandeling van parodontale afwijkingen in de hand (T. Pilot, 1972)
- Paropathogenen en parodontologen hebben gemeen dat ze allebei nog niet volledig erkend zijn (M.D.A. Petit, 1993)
- Tandheelkunde bestaat helaas niet, Parodontologie wel (A. Stolk, 1977)
- Door het verlengen van de opleiding en het uitbreiden van het takenpakket van de mondhygiënist is er heimwee naar de “ouderwetse” mondhygiënist (M.F. Timmerman, 2001)
- Een periodiek mondonderzoek zonder parodontale screening is een kunstfout (G.H.E. Tjakkes, 2010)
- Parodontologie is een tandheelkundig basisvak (J.A.H. Tromp, 1985)
- De diepste pocket is een socket (U. van der Velden, 1981)
- De dentoalveolaire implantologie is zowel in klinisch als in basiswetenschappelijk opzicht op het lijf van de parodontoloog geschreven (F. Abbas, 1986)
- Traditionele tandheelkunde is in hoge mate ineffectief om cariës en parodontale aandoeningen te behandelen (U. van der velden, 1981)
- De onderhonorering van de nazorgfase binnen het ziekenfonds verstrekkingenpakket gaat geheel voorbij aan het feit dat deze het belangrijkste onderdeel vormt van de parodontale therapie (G.A. van der Weijden, 1993)
- De uitdrukking “het achterste van je tong laten zien” staat in een ander daglicht sinds bekend is dat niet de maag maar het achterste gedeelte van de tong de voornaamste bron van slechte adem is (E.G. Winkel, 2000)
- Op zeer korte termijn dient iedere tandarts over de kennis en kunde te beschikken die nodig is om de parodontale zorg van al zijn patiënten te waarborgen (N.H.C. Corba, 1985)
- Kussen van personen met parodontitis kan een besmettingsroute zijn van paropathogene bacteriën (A.J. van Winkelhoff, 1986)
- In de studie naar de etiologie van parodontale ontstekingen wordt onvoldoende onderzoek verricht aan personen met een gezond parodontium (A.J. van Winkelhoff, 1986)
- De initiële behandeling van parodontitis kan niet beter (V. Zijnge, 2010)
- In het tegenwoordige tijdperk van klonen is de parodontologie wel heel vooruitstrevend door al jaren patiënten te kweken (M.A. Lie, 1997)
- Zelfs met de meest gestandaardiseerde meetmethode blijft pocketdiepte een relatieve parameter (E. van der Zee, 1994)
- Vrijwel alle personen, ouder dan 30 jaar, die hun natuurlijke gebit wensen te behouden, hebben een parodontale behandeling nodig van een niveau waarvoor een opleiding is vereist die aan de Nederlandse Universiteiten niet wordt gegeven. Restauratieve behandeling boven die leeftijd is dientengevolge beperkt zinvol (L. Coppes, 1972)
- Het toepassen van effectieve mondreiniging zal altijd boven het vermogen van het grootste deel der bevolking blijven liggen (W.H. van Palenstein Helderman, 1975)
- Aangezien referees medeverantwoordelijk zijn voor de uiteindelijke vorm waarin een verhandeling in een wetenschappelijk tijdschrift verschijnt, behoort hun naam, na aanvaarding van het manuscript, openbaar gemaakt te worden (W. Beertsen, 1977)
- De toetreding van meer mannen binnen het beroep van mondhygiënist zal leiden tot toenemende professionalisering, overeenkomstig de situatie binnen de verpleegkunde (F. Abbas, 1986)
- Het verwijderen van de vrije gingiva is bij vele restauratieve ingrepen een zinvolle maatregel. Het gebruik van het mes valt hierbij verre te verkiezen boven de toepassing van electrochirurgie (A. Grevers, 1977)
- Het plaatsen van kroonranden onder het tandvlees vertoont veel overeenkomst met struisvogelpolitiek (L.J. van Dijk, 1979)
- Het is thans voldoende bekend hoe parodontale afwijkingen voorkómen of behandeld kunnen worden. Verdere inspanningen dienen erop gericht te zijn wegen te vinden om deze kennis dienstbaar te maken aan de bevolking (J. Jansen, 1982)
- Een eventueel in te stellen zesde opleiding voor tandartsen in Nederland zou gereserveerd kunnen worden voor linkshandigen (T. Pilot, 1972)
- Bij de mechanische behandeling van pockets zoals (diep) scaling en rootplaning, wordt iatrogene schade toegebracht aan het worteloppervlak, hetgeen na korte tijd kan leiden tot wortelcariës. Het achterwege laten van maatregelen om wortelcariës te voorkomen, moet daarom worden beschouwd als een kunstfout (M.A.C. van Oosten, 1985)
- Voor parodontaal-chirurgische ingrepen geldt: Baat het niet, dan schaadt het wel (N.H.C. Corba, 1985)
- Om een gezonde gingiva gezond te houden, heeft plaque niet dagelijks verwijderd te worden (J.A.H. Tromp, 1985)
- De kwantitatieve digitale subtractie techniek – met zijn lage detectiedrempel voor het vaststellen van botveranderingen – zou een belangrijke klinische meetmethode in de parodontologie kunnen worden (P.T.M. Janssen, 1987)
- De ene gingivitis is de andere niet (J.E. Raber-Durlacher, 1993)
- Zolang er geen ‘prognostische indicatoren’ zijn, is het vooralsnog verstandiger iedere tandarts te leren een pocket-sonde te hanteren om zo in een vroeg stadium parodontitis te diagnosticeren (G.A. van der Weijden, 1993)
- De dentoalveolaire implantologie is zowel in klinisch als in basiswetenschappelijk opzicht op het lijf van de parodontoloog geschreven (F. Abbas, 1986)
- Als conventionele parodontale behandeling wordt uitgevoerd, dan gaat het aantal parodontale bacteriën in de pocket omlaag, echter niet het aantal parodontale bacteriën op de slijmvliezen (M.M. Danser, 1996)
- In de vorige eeuw werden patiënten met parodontitis behandeld. De uitdaging van deze eeuw is om patiënten met parodontitis te genezen (E.G. Winkel, 2000)
- Uit preventieve overwegingen is niet verstandig om eenmaal per jaar de bloeddruk te laten meten. Omdat patiënten over het algemeen jaarlijks de tandartspraktijk bezoeken, dienen juist in deze klinische setting de bloeddrukmetingen te worden uitgevoerd (S.J. Fokkema, 2002)
- Hoe langer men spoelt, hoe beter het werkt (S. Paraskevas, 2006)
- Pessimisten krijgen gelijk, maar optimisten leven langer (D.S. Barendregt, 2009)
- Een placebo is niet niks (G.H.E. Tjakkes, 2010)
- Om een goede indruk te krijgen van het door een promovendus geleverde werk dient men meer te lezen dan de bij het proefschrift gevoegde stellingen (J.A.H. Tromp, 1985)

Nederlandse Vereniging voor Parodontologie

75